

Published by Triglav Club Limited
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 7

AVGUST — 1977

No./ŠTEV. 27

OJ TRIGLAV MOJ DOM — NA SVOJI ZEMLJI SMO!

V soboto, 28. maja je bil veselja dan za vse člane Kluba Triglav in za vse prijatelje Triglava. Zbrali smo se v prostorih kluba, da bi našemu advokatu izročili še zadnji ček, s katerim bo tisti košček avstralske zemlje, ki nosi ponosno ime Triglav, postal dokončno naša last. Tisti košček zemlje, ki ga že krasi spomenik našemu Ivanku Cankarju, spomenik, v katerega podnožje je vžidan kamen iz pravega Triglava, naše ponosne slovenske gore. Tisti košček zemlje, na katerem so mnogi od nas potrošili pet let trdega dela. Koliko prelitega znoja, koliko potrošenega časa, koliko žuljev in samožrtvovanja je bilo vložnega v to zemljo! Ali je mogoče, da je samo pet let preteklo odkar je peščica pogumnih in prizadevnih ljudi začela z delom? Težko je bilo takrat verjeti, da bo iz te peščice ljudi zrasla tako obširna in vsestranska organizacija, kot je Triglav danes. In vendar smo dosegli prvi cilj. Zemlja, na kateri bo upajmo kmalu — stal naš klub, je postala naša last; se pravi večji del last kluba Triglav, v manjšem delu pa last vseh posameznih članov in delničarjev, ko so svoje zaupanje in svoj denar vložili v delnice Triglava. Ni čudno, da smo bili vsi veseli in navdušeni. Ni čudno, da so sedaj, ko smo pokazali, kaj zmoremo, dobili zaupanje in voljo tudi mnogi, ki so doslej še bolj stali ob strani in z negotovostjo opazovali naš napredek. Ko je naš odbor razodel prisotnim našo nadaljno željo in naslednji cilj na naši poti: naj bi napravili temelje novemu Triglavskemu domu z našimi lastnimi sredstvi, ne da bi bilo za to treba jemati posojila, smo bili ob odzivu lahko samo srečni. Skoraj vsi navzoči člani so se takoj odzvali navdušenemu pozivu našega člana Mirka Zadnika, naj bi vsak član Triglava vložil v delnice kluba vsaj še sto dolarjev in s tem omogočil, da bomo res kmalu začeli graditi. Skoraj vsi navzoči so podpisali obveznice, s katerimi so se obvezali, da bodo tekom naslednjih treh mesecev vložili v delnice kluba po sto dolarjev, pa tudi več. Imamo korajžo, kajne, da se lotimo česa tako velikega? Ampak, če smo v petih letih zmogli toliko, bomo sedaj, ko nas je veliko več, zmogli tudi naš dom. V njem bo dovolj prostora za vse.

Prihajali bomo lahko na zabave, pa ne samo to. Svoj prostor bo imela tudi naša mladina in športne sekcije kluba in igralci in pevci in vsi ostali. Še če boste hoteli praznovati krst ali poroko ali pa le rojstni dan, boste lahko uporabljali prostor, ki je posebej planiran za take namene. Seveda so to sedaj še sanje, vendar današnje sanje bodo jutri načrti in

pojutrišnjem resnica. Potrebna je volja in moč in pa trdna vera in odločenost, da bomo uspeli. Vsi, ki ste obljubili svojo pomoč, ne pozabite svojih obljub! A vsi ostali, ki vas še ni bilo zraven, pridite, pomagajte, da bomo kmalu prišli tudi do svoje strehe!

MS.

KLIC RODNE GRUDE

— Slovenska izseljenska matica skrbi za stalno povezavo z izseljenci na vseh koncih sveta. Bodisi pismeno ali ustno se dogovarja z njihovimi predstavniki o obiskih v domovini. Nudi jim pomoč pri kulturnem delu: v knjigah, v skicah za kroje narodnih noš, in drugem gradivu. V nakladi 6000 izvodov izdaja zanje tudi mesečnik "Rodna gruda" pa izseljeniški koledar itd. S tem jim pomaga pri njihovi skrbi za ohranjanje narodnih običajev, jezika in ljudske pesmi. Organizira pa tudi, skupaj s socialistično zvezo in svojimi podružnicami vrsto izseljeniških srečanj. Omenimo naj osrednjo izseljeniško prireditev "izseljeniški piknik", ki je bila 4. julija v Škofji Loki, pa srečanje izseljencev v Jamarskem domu na Gorjuši 17. julija, srečanje v Murski Soboti 22. ju-

lija in srečanje v Novi Gorici 24. julija.

Slovenijo bo letos obiskalo predvidoma 6000 izseljencev iz ZDA, 1000 iz Kanade in 1000 iz Avstralije, pa po 5000 iz Francije in Holandije. Tiste, ki prihajajo v skupinah — "Američane", za katere organizira čarterske polete družba našega dalmatinskega rojaka Kolanderja, pa "Kanadčane" — tudi ti prihajajo večinoma s čarterskimi poleti — ter "Francoze" in "Holandce", ki se pripeljejo z avtobusom ali vlakom — pozdravljajo na letališču oziroma kolodvoru že po tradicionalni navadi narodne noše in naše ljudsko glasbilo — harmonika.

Izseljenci ob tem skromnem sprejemu dobijo tudi prospekte naše dežele in program prireditev. Medtem ko "mlajši" izseljenci žele obiskati predvsem svojce, pa tisti iz prve ali

OČETOVSKI DAN

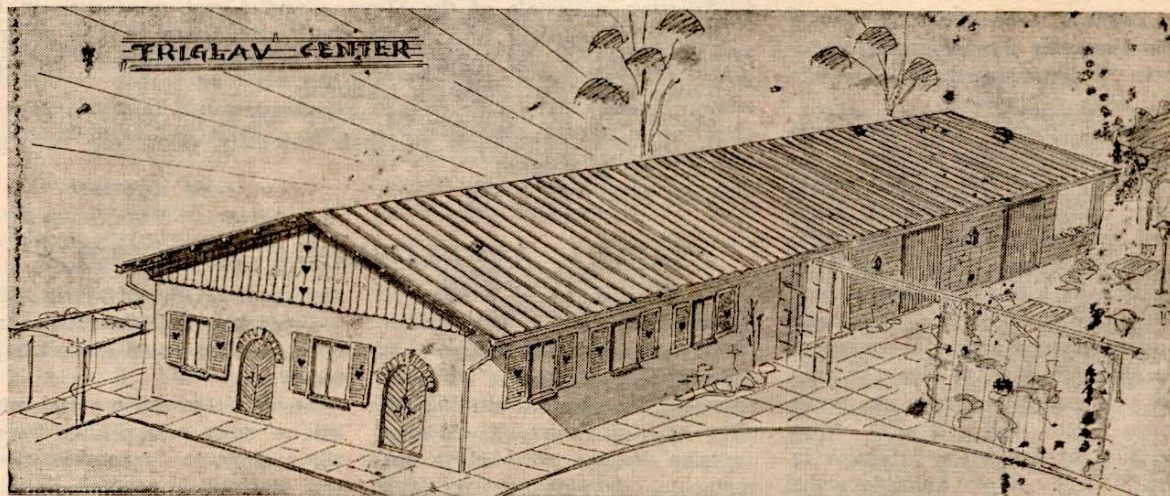
V nedeljo 4. septembra ob 3h popoldne bo na Triglavu proslava očetovskega dne, ki jo bodo priredili otroci Triglavske dopolnilne šole pod vodstvom gospe Marize Ličan. Po šolski proslavi bo piknik s plesom. Vsi očetje ste ta dan še posebej vabljeni med nas. Pridite s svojimi družinami in z nami proslavite dan, za katerega vam iz srca želimo vse najboljše!

TRŽAŠKEMU SLOVENSKEMU GLEDALIŠČU PRIZNALI STALNOST

— Komisija pri ministrstvu za turizem in prireditve je na svoji seji 12. julija Stalnemu slovenskemu gledališču v Trstu priznala status stalnosti. Podrobnosti o sklepu še niso znane, vendar se očitno z njim zaključuje 13-letni boj Slovencev v Italiji, da bi njihova osrednja kulturna ustanova dobila tudi pravno priznanje. S tem, ko je Slovensko gledališče v Trstu uvrščeno med stalna italijanska gledališča, pa še niso sama po sebi rešena vsa vprašanja financiranja ustanove. Vodstvo SSG Trst pričakuje, da bo na podlagi pravnega priznanja postopoma mogoče rešiti tudi materialno plat obstoja in razvoja te ustanove.

druge generacije žele predvsem videti in spoznati, ob pomoči "Globtura" Jugoslavijo in Evropo. Seveda glede obiska izseljencev v domovini ni povsem točne evidence, kajti veliko jih prihaja posamično. Med temi, ki prihajajo organizirano pa je mnogo takih, ki so bili že po večkrat v Jugoslaviji. Npr. Elsi Culkar, žena bivšega predsednika Slovenske narodne podporne jednote iz Chicaga je letos obiskala Slovenijo že sedemindvajsetič, nekateri pa že šestintridesetič.

Stiki med izseljenci in domovino se razvijajo tudi na športnem in kulturnem področju. Nedavno tega so se člani in članice športnega društva Slovenija iz Kanade na turneji po Sloveniji in v Celovcu pomerili s svojimi rojaki v nogometu in odbojki. Pevski zbor Jadran iz Clevelanda, ki šteje 32 članov in goji slovensko pesem že 57 let — pevci predstavljajo torej že drugo oziroma tretjo generacijo naših ljudi — pa z 18. julijem pričenza svojo turnejo po Sloveniji. Posamezni ansambli, ki goje narodno pesem in sicer spremljajo izseljence, pa nastopajo tudi na škofovskem pikniku. Kaže pa omeniti tudi dve skupini izseljencev iz Belgije in Švice, ki bosta v začetku druge polovice julija poromali na Triglav. (Iz Dela)

To so bile prve sanje Triglava. Vas zanima, kaj imajo v načrtu danes? Počakajte do naslednje številke "Triglava" (27.9.77), pa boste videli.

Jugoslovanske in Slovenske novice

Vsled slovesnega praznovanja praznika dela 1. maja in še večjih slavnosti ob priliki proslave 85. letnice rojstva predsednika Jugoslavije Josipa Broza Tita, ki je sprejel čestitke jugoslovanske mladine na stadionu Jugoslovanske Armije v Beogradu 25. maja, so svetovni, predvsem pa domači listi na široko pisali o zaslugah jugoslovaanskega predsednika za napredek Jugoslavije, predvsem pa za njegovo uspešno delo med državami neodvisnega bloka.

V. MONDALE V JUGOSLAVIJI

Med 21. in 23. majem se je mudil na uradnem obisku v Jugoslaviji podpredsednik Zdrženih držav Severne Amerike Mr. V. Mondale, ki je imel daljši razgovor z maršalom Titom. Po sestanku je Mr. Mondale izjavil številnim domačim in tujim časnikarjem, da so bili njegovi razgovori s predsednikom Jugoslavije koristni in prijateljski. Podpredsednik je pozdravil politiko nezavisnosti Jugoslavije in njeno delo med neuvrženimi državami.

"Posebej bi želel povdariti, da več kot milijon Amerikancev jugoslovanskega porekla živo in vstranjo spaja prijateljske odnose med Jugoslavijo in ZDA."

Podpredsednik Mandale je povdaril, da so se ti priseljenci v Ameriki dobro znašli in da so mnogi rezultati ameriških dosegov dejansko jugoslovanskega porekla. Pri tem je še posebej omenil guvernerja Minesote Prpiča in člana kongresa Johna Blatnika.

Ko je predsednik Carter napovedal Mondalovo evropsko turnejo in njene cilje, je še posebej povdaril njegov obisk v Jugoslaviji. Ob tem je predsednik Carter pristavil, da Združene države Amerike pripisujejo "velik pomen jugoslovanski neodvisnosti, politični enotnosti in ozemeljski nedotakljivosti in da cenijo vitalno vlogo Jugoslavije in predsednika Tita v prvih vrstah neuvrženega sveta."

PISATELJSKO SREČANJE

V dneh od 11. do 15. maja 1977 je bilo na Bledu v hotelu Golf deseto mednarodno srečanje pisateljev. Srečanje sta organizirala Društvo slovenskih pisateljev in slovenski PEN center. Tema pogovorov je bila: Nove alternative: pisatelj v svetu, ki se ruši, pisatelj v svetu, ki se gradi in pisatelj kot vez med svetovoma.

PESEM NE POZNA MEJA

Letošnja revija pevskih zborov iz zamejstva in Slovenije pod naslovom "Pesem ne pozna meja" je bila 21. maja v Trbovljah.

Mnogi slovenski pevski zbori imajo že vrsto let stike s pevci v zamejstvu. Tako tudi mešani pevski zbor Svobode II iz Zgornjih Trbovelj že dolgo sodeluje s prosvetnim društvom Vesna iz Križa pri Trstu. In prav iz tega sodelovanja je pred 10 leti prišlo do pobude, da bi organizirali nastope zborov iz zamejstva in Slovenije. Prvič je bila taka revija pod naslovom Pesem ne pozna meja v letu 1968 v Braniku, druga je bila čez dve leti v Trbovljah in tretjič lani v Križu. Letošnja revija je ponovno v Trbovljah, prihodnje leto pa bo gostitelj pevcev prosvetno društvo Jezero iz Doberdoba.

NOVOSTI ZAKONA O KAZENSKEM POSTOPKU

— 1. julija je začel v Sloveniji veljati zakon o kazenskem postopku, ki prinaša precej novosti. Zakon o kazenskem postopku določa postopek za ugotavljanje ali je osumljenec storil kaznivo dejanje ali ne in postopek sojenja storilcem kaznivih dejanj.

Nekatere pomembne novosti zakona dajejo občanu kot obdolžencu večje zagotovilo, da bo postopek potekal brez zavlačevanja. Preiskava je odslej omejena le na zbiranje dokazov in podatkov, ki so potrebni za odločitev, ali naj bo obtožnica vložena ali pa se postopek ustavi. Vsi dokazi pa bodo odslej izvedeni na glavni obravnavi. Celoten postopek bo tako potekal pred kazenskim senatom, preiskovalni sodniki pa bodo odslej imeli malo manj dela.

Pomembna je tudi novost, da sme preiskava trajati največ šest mesecev. Če v tem roku ni zaključena, mora preiskovalni sodnik obvestiti o tem predsednika sodišča, ki je dolžan poskrbeti, da je preiskava čimprej končana. Tudi pripor je omejen in sme trajati največ šest mesecev.

Doslej je imel občan pravico, da je v roku treh dni vložil ugovor na obtožnico, ta rok, ki je bil prekratek, je sedaj podaljšan na osem dni. Zakon pa daje možnost predsedniku razpravljajočega senata, da sam, če

obtoženec ni vložil ugovora zoper obtožnico, sproži postopek za ugovor in dopolnitev preiskave. S tem je torej dana večja presoja obtožnice.

Glavna obravnava mora biti po novem razpisana najkasneje v dveh mesecih po vložitvi obtožnice, kar bo prav gotovo omogočilo učinkovitejšo sojenje.

Največja pridobitev zakona o kazenskem postopku je izredno pravno sredstvo, za katerega se je zlasti zavzemala Slovenija, saj je z njim zares zagotovljeno varovanje obtoženčevih pravic. V določenih primerih se obtoženec lahko obrne na vrhovno sodišče Slovenije z vlogo, da presodi ali je odločba, s katero je bil obsojen, zakonita. Takšno pravico ima vsakdo, ki je obsojen na zaporno kazen preko enega leta ali na kazen mladostniškega zaporja. Če se je obtoženec zoper sodbo pritožil, ima pravico vložiti zahtevo za izreden preizkus pravnomočne sodbe, pa tudi zaradi kršitve kazenskega zakona, zaradi nekaterih kršitev določb zakona o kazenskem postopku in kršitev pravic do obrambe na javni obravnavi. V teh primerih so mu torej zagotovljene tri stopnje, v najhujših primerih pa celo štiri.

Vsako ima pred sodiščem pravico uporabljati svoj materin jezik, stroški prevajanja pa grede odslej v breme sodišča in nič več v breme obtoženca.

Komur je bila neupravičeno odvzeta prostost, je imel doslej pravico do odškodnine, po novem pa se mu čas, ki ga je preživel v zaporu, če je bil prej v rednem delovnem razmerju, prizna za delovno dobo. Prav tako se mu v delovno dobo šteje tudi čas, ko je bil zaradi kazenskega postopka brez zaposlitve.

STATE TREATY FOR THE RE ESTABLISHMENT OF AN INDEPENDENT AND DEMOCRATIC AUSTRIA

ARTICLE 7

Rights of the Slovene and Croat Minorities

1. Austrian nationals of the Slovene and Croat minorities in Carinthia, Burgenland and Styria shall enjoy the same rights on equal terms as all other Austrian nationals, including the right to their own organisations, meetings and press in their language.
 2. They are entitled to elementary instruction in the Slovene or Croat language and to a proportional number of their own secondary schools; in this connection school curricula shall be reviewed and a section of the Inspectorate of Education shall be established for Slovene and Croat schools.
 3. In the administrative and judicial districts of Carinthia, Burgenland and Styria, where there are Slovene, Croat or mixed populations, the Slovene or Croat language shall be accepted as an official language in addition to German. In such districts topographical terminology and inscriptions shall be in the Slovene or Croat language as well as in German.
 4. Austrian nationals of the Slovene and Croat minorities in Carinthia, Burgenland and Styria shall participate in the cultural, administrative and judicial systems in these territories on equal terms with other Austrian nationals.
 5. The activity or organisations whose aim is to deprive the Croat or Slovene population of their minority character or rights shall be prohibited.
- Vienna, May 15, 1955.

IZJAVA AVSTRIJSKEGA KANCLERJA

— Avstrijski zvezni kancler dr. Bruno Kreisky je 12. julija izjavil, da sta opozicijski stranki (Ljudska in svobodnjaška) preperečili "velikodušno rešitev" vprašanja dvojezičnih napisov na Koroškem. V večernem dnevniku drugega televizijskega programa je odgovarjal na vprašanja novinarjev in pri tem priznal, da "najmanjši skupni imenovalec" ki ga je dosegel v sporazumu med

strankami SPOE, OEVF in EPOE — imenoval ga je "minimalna rešitev" — ni zadovoljil koroških Slovencev.

Kreisky je govoril v precej ostrem kaj na novo postavljenih dvojezičnih napisov za "sramotilna znamenja". Ponovno je poudaril, da je postavitev dvojezičnih napisov obveznost, ki jo Avstriji nalaga državna pogodba. Njegov namen je bil, da bi

tonu in ni skrival svojega prepričanja, da so za razmere na Koroškem krivi konservativci, oziroma Heimatdienst. Rekel je, da proti heimatdienstovcem "nihče ne upa nastopiti", tudi zdaj ne, ko proglašajo neta določila izpolnili kar najbolj velikodušno, je dejal, vendar pa je "nekaj sto, oziroma nekaj tisoč" Korošcev leta 1972 uničilo takrat postavljene dvojezične napise.

Zanimivo je, da se je Kreisky (prvič javno) spomnil dogodka iz pred petih let, ko ga je med nekim njegovim z manjšinskim vprašanjem povezanim obiskom v Celovcu napadla tolpa nemških nacionalistov, ga opljuvala, ozmerjala z "židovsko svinjo" in mu grozila s smrtjo. Kreisky je namreč dejal: "Takrat sem bil tudi jaz priča prizorov, kakršni so bili v Avstriji možni samo v tridesetih letih" (torej ob nastopu nacizma).

Med avstrijskimi opazovalci je kanclerjeva izjava vzbudila začudenje, saj je še pred nedavnim precej robato trdil, da je za razmere na Koroškem kriva Jugoslavija, oziroma jugoslovanski tisk. Hkrati se na Dunaju sprašujejo, kako da Kreisky ne odgovori na vprašanje, ki se samo ponuja, namreč: zakaj je avstrijska vladna stranka sploh sklepala sporazume z opozicijo, ko pa je bilo od vsega začetka jasno, da je tako imenovana "minimalna rešitev" za Slovence nesprejemljiva, ker izničuje substance varstvenih določil 7. člena, in da ima koalicija desnih nacionalističnih sil očitno namen razbiti dvojezično ozemlje na nekaj izoliranih slovenskih "rezervatov".

Za kanclerjevo politično taktiko je tudi značilno, da ni niti z besedo povedal, kaj da bo zdaj storil, ko je tudi njega obšlo spoznanje, da je najnovejša manjšinska zakonodaja zgolj sad pritiska nacionalističnih sil, torej heimatdienstovcev in z njimi povezano avstrijsko politično desnico. Ni povedal, kaj namerava storiti, da bo zadovoljil koroške Slovence (v južnotirolskem primeru je stalno trdil, da je za Avstrijo sprejemljiva samo rešitev, ki je sprejemljiva tudi za manjšino) in kdaj se namerava lotiti izpolnjevanja določil 7. člena državne pogodbe tako, da bo naletel na soglasje vseh sodelujočih v pogodbi, torej tudi Jugoslavije.

KANADSKI SLOVENCİ PRI DR. ZWITTRU

— Predstavniki kanadsko-slovenske skupine za kulturne izmenjave iz Toronta, ki so imeli krajše pogovore pri Slovenski izselenski matici in na komisiji za manjšinska in izseljenka vprašanja pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva Slovenije, so obiskali tudi predsednika slovenskih organizacij na Koroškem dr. Franca Zwitterja. V zahvalo za gostovanje koroškega ansambla Korotan in pevcev Danice med kanadskimi Slovenci maja letos — namenjeno je bilo seznanjanju s položajem Slovencev v Avstriji — so mu za rojake na Koroškem izročili skromno darilo: sliko slovenskega izseljencanaivca A. Stritofa.

NASILNE SMRTI

Koliko ljudi umre v enem letu na Slovenskem? Koliko odstotkov od vseh smrti pri nas je nasilnih smrti?

— V Sloveniji je v enem letu okrog 18.000 smrti. Leta 1974 je umrlo točno 17.206 ljudi: 9.108 moških in 8.098 žensk.

UMRL JE DR. JOSIP EDGAR LEOPOLD-LAVOV

V starosti 97 let je v kartuziji Pleterje umrl nekdanji prior tega samostana, dr. Josip Edgar Leopold-Lavov.

Bil je to mož, ki je svoje življenje posvetil s poštenostjo. Kot človek, ki je sposoben doumeti trpljenje in usodo sočloveka, se je leta 1941 pred nasiljem okupatorja odločil, da stopi na stran naroda, ki se je bojeval za svobodo. Kot prior kartuzije Pleterje je v nji nudil zatočišče ranjenim partizanom, preganjanim in — kar je bilo docela v sporu s samostanskim redom — sprejel v okrilje samostana tudi ženske, ranjene partizanke.

Pleterje so takrat postale zatočišče partizanom, ravnanje priorja dr. Edgarja Leopolda pa je tedaj za danes in za vse čase postalo znamenje velike človečnosti.

Dr. Edgar Leopold se je rodil 17. januarja 1881 v romunskem mestu Timisoari. Po rodu ni bil Slovenec in tudi nikoli ni govoril slovensko. Pa vendar je leta 1941 stopil na pot slovenskega naroda in z njim delil usodo. Po kapitulaciji Italije so ga Nemci aretirali, vodili po zaporih in obsodili na smrt. Po posredovanju Vatikana je bil izpuščen, ni pa se smel vrniti v svojo kartuzijo, Pleterje. Odpeljali so ga v konfinacijo v Vedano pri Bellunu.

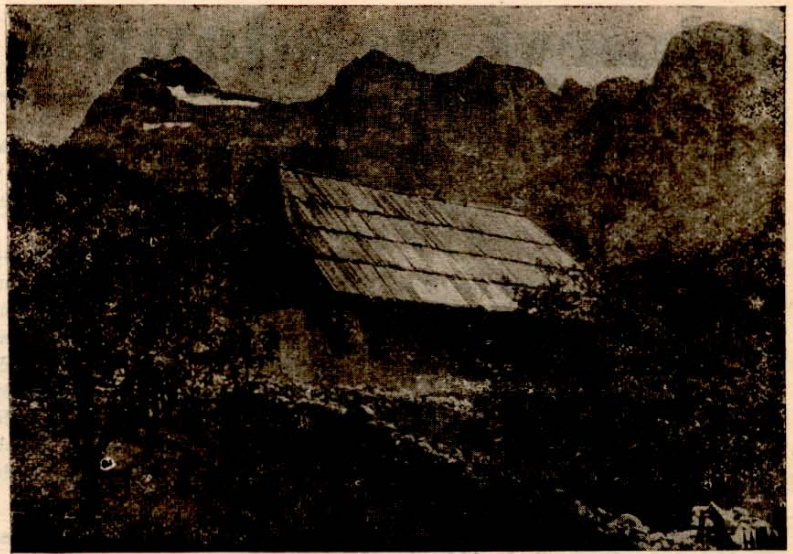
V Pleterje se je vrnil po osvoboditvi, konec maja 1945 in tu nadaljeval delo velikega razumnika, naprednega meniha in iskrenega prijatelja slovenskega naroda. Leta 1953 je izdal knjigo "Kartuzija Pleterje in partizani". Med častmi, ki jih je zaslužil, je izvolitev za čast-

nega člana slovenskega duhovniškega društva, s katerim je vse do leta 1970 tudi sodeloval pri izdajanju revije.

Ob smrti patra Edgarja dr. Leopolda so sožalne brzojavke pleterskemu samostanu in slovenskemu duhovniškemu društvu med drugimi poslali član predsedstev Jugoslavije in Zveze komunistov Jugoslavije Edvard Kardelj, predsednik Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije Mitja Ribičič in predsednik slovenske skupščine Marijan Breclj.

Stane Kolman, predsednik Komisije Socialistične republike Slovenije za odnose z verskimi skupnosti, je ob smrti nekdanjega priorja dr. Leopolda Edgarja med drugim izjavil:

"Izgubili smo izjemno osebnost. Leopold Edgar ni bil Slovenec. Rodil se je v Temisoari. Vendar se je izredno vživel v naše razmere. Leta 1941 je to tudi dokazal. S svojim izrednim političnim posluhom je vedel, kje je njegovo mesto. Široko je odprl vrata samostana partizanom in ranjencem. Partizanke so bile prve ženske, ki so prestopile samostanski prag. Dotlej so smele v samostan samo vladarice. Okupator ga je obsodil na smrt in rešila ga je intervencija Vatikana. Potem je bil po zaporih. Ko se je maja 1945 vrnil v samostan, je nadaljeval svoje delo za novo Slovenijo in Jugoslavijo, za njun napredek. Pokojni Leopold Edgar ima izjemne zasluge za urejene odnose med cerkvijo in državo. Tudi ni naključje, da ima pokojni prior odlikovanja, kakršna so dobili samo najzaslužnejši v NOB."

NOV HOTEL NA BLEDU

— Po otvoritvi novega Park hotela je Bled od 20. julija dalje bogatejši še za on hotelski objekt. Odprli so namreč obnovljeni Kompasov hotel, ki so ga začeli lani obnavljati. Doslej je bil Kompasov hotel "garni", tako da je nudil gostom ob prenočišču samo zajtrk. Med ostalim je sedaj v prenovljenem hotelu restavracija z 220 sedeži, razen tega pa ima hotel sedaj 171 postelj t.j. 58 več kot pred obnovitvijo. Hotel je B kategorije.

KMEČKI PRAZNIK NA PTUJSKEM POLJU

— "Kda boš lačen z dela priša, si nareži lük, falat krüha fcoj si vreži, pa de južna vküp," so zapele lukarice del svoje himne na nedeljskem "Kmečkem prazniku v Lükariji". Peti tradicionalni praznik v Moškanjih, ki je do lani nosil ime "Lükarski praznik", je gasilsko društvo iz Moškanjcev — tokrat obogatilo še z razstavo in praktičnim prikazom delovanja kmetijskih strojev Gorenja na Muti in ptujskega kmetijskega kombinata — obrata za kooperacijo "Jože Lacko". Na vozev in peš so se več sto obiskovalcem predstavile skupine koscev, lukaric, žanjic, grabljic, sejalcev in mlatičev iz Gorišnice in Moškanjcev, program pa so popestrili tudi člani folklorne skupine iz Markovcev.

V kosce in grabljice so se preoblekli pevci iz Gorišnice, tako, da se je manj ubranim pesmim pridružilo tudi precej za uho prijetnega petja. Pa še marsikaj je bilo poleg, kar sodi v kmečki praznik na Ptujskem polju. Srečolov, pečenje gibanic, ples, dobra volja in kapljica ter proti koncu dneva še izbira najlepše udeleženke. Najbolj je žiriji občinstva ugajala 18-letna Zlatica Habjančič iz Moškanjcev. Razdrtih pa je bilo tudi nekaj bolj okroglih. Ena izmed njih je pripovedovala zakaj je "lük" hud. Brez spodnjic so nekoč obdelovale lukarice zemljo za to triletno rastlino. Iz jeze, ker ni mogel seči više, je luk postal jezen in je ostal hud še danes.

PODČETRTEK DOBI NOV HOTEL

— Celjsko turistično območje je znano po številnih turističnih zanimivostih. Na prvo mesto lahko postavimo zdravilišče v Dobrni, Laškem, Rimskih Toplicah, Rogaški Slatini in Podčetrtku. Prva štiri uspešno nudijo svoje storitve gostom že vrsto let, v Podčetrtku pa se razvoj ni premaknil z mrtve točke vse

do danes. Šele zadnjih nekaj let lahko opazimo prebujanje tudi v tem zapostavljenem predelu. Zahvaljujoč pobudi Turističnega društva Podčetrtek ter denarni skrbi celjske in šmarske občine, je Podčetrtek, ki je po zdravilni radioaktivni vodi znan pod imenom Atomske Toplice, začel dobivati videz, ki ga zasluži. Zgradili so nov bazen in nekaj gostinskih objektov, kar pa ni bilo dovolj za naraščanje potreb. Zato je podjetje iz Ljubljane v sodelovanju z obema že omenjenima občinama začelo graditi sodoben hotel z zmogljivostjo 200 postelj. Zdraviliški del bo obsegal 100 postelj, na voljo bodo tudi vse zdravniške storitve, ostalih 100 pa bo odprtega tipa. Poskrbeli bodo tudi za zabavo in predvsem rekreacijo gostov.

HOLIDAY INN V LJUBLJANI

— Pri ljubljanskem hotelu Union so začeli graditi prizidek, pred tem pa morajo zavarovati vse sosednje objekte in Miklošičevo cesto. Na tem mestu bo zrasel prizidek hotela Union, ki mora biti odprt do pričetka leta 1979 in ki bo sodil v svetovno ameriško verigo hotelov Holiday Inn. To bo prvi Holiday Inn hotel v Jugoslaviji, od vzhodnih dežel ga imajo doslej le Poljaki, sicer pa jih je v svetu že 1700! Prizidek hotela Union bo imel 202 postelji (62 enoposteljnih sob, 64 dvoposteljnih in 6 apartmajev), v vsaki sobi bodo televizor in klima naprave, v njem bo bazen, savna, sto podzemnih garaž in še marsikaj.

TITO OBIŠČE SOVJETSKO ZVEZO

BEOGRAD — V Beogradu so potrdili informacijo o napovedanem obisku predsednika Tita v drugi polovici avgusta letos v Sovjetski zvezi.

CANKARJEVA DELA V MADŽARŠČINI

Večletno uspešno sodelovanje med "Pomursko založbo" iz Murske Sote in založbo "Europa" iz Budimpešte se je nedavno odrazilo v izdaji dveh novih knjig. Založba "Europa" je namreč izdala v madžarščini dve znani Cankarjevi deli, in sicer "Na klancu" in "Hlapec Jernej". Deli je že pred leti prevedel prekmurski jezikoslovec Avgust Pavel, ki si je vse življenje prizadeval, da bi ljudje sosednih držav bolje poznali kulturno snovanje Jugoslovancev oziroma Madžarov. Knjigi sta izšli ob stoletnici rojstva Ivana Cankarja in 90 letnici rojstva prevajalca. Prevod je natisnjen v nakladi 9 tisoč izvodov.

JUGOSLAVIJA PREDSEDNICA "SKUPINE 77"

— Na sestanku šefov diplomatskih misij pri OZN v Ženevi so Jugoslavijo izvolili za predsednico "skupine 77", v kateri je 114 držav v razvoju. Posvetovalne sestanke te skupine, na kateri usklajajo skupno politiko, predvsem v boju za bolj pravičen mednarodni gospodarski red, bo v prihodnje vodil šef jugoslovanske misije pri OZN Miloš Lalić.

Za predsednico so Jugoslavijo predlagale azijske članice "skupine 77". Ob tej priložnosti so Jugoslaviji izrekli priznanje za dosledno politiko miroljubnega sožitja in trajno ter načelno zavzemanje v boju za bolj pravičen mednarodni gospodarski red.

Predsednik Renaulta v Novem mestu

"Kar sem videl v Novem mestu, zlasti lakiranje, montažo, mi je dalo vtis velike natančnosti. Oprema Industrije motornih vozil je takšna, da je sposobna izdelati zelo dober avtomobil. Zlasti lak je izredne kvalitete. Menim, da jugoslovanski kupec dobiva od novomeške industrije motornih vozil zelo dober proizvod", je 10. maja izjavil po ogledu IMV predsednik Regie Nationale des Unies Renault, g. Vernard Varnier Palliez.

Priznanje za Rašico in Toper

Trije jugoslovanski proizvajalci so dobili zlate medalje na osemmednarodnem sejmu blaga za široko potrošnjo v Brnu.

Mednarodna žirija za oceno ka-

kovosti je podelila najvišje priznanje ljubljanski tovarni Rašica za polletni ženski dvodelni komplet in celjski tovarni Toper za smučarski komplet. Usnjarsko tekstilni komplet Visoko je dobil zlato medaljo za usnjeno galenterijo — žensko torbico.

20 let Koroškega akademskega okteta

Koroški akademski oktet je bil ustanovljen leta 1956. V dveh desetletjih je oktet pripravil vrsto samostojnih nastopov po vseh krajih Slovenije, slovensko narodno pesem pa je ponesel tudi izven meja naše ožje in širše domovine. Praznovanja so že začeli z nastopom na tradicionalni glasbeni prireditvi — na srečanju zborov "Od Pliberka do Traberka". Osrednja proslava okteta je bila v začetku junija v Slovenj Gradcu. Za dvajsetletnico obstoja pa bodo pevci posneli tudi novo ploščo z najbolj uspelimi izvedbami narodnih pesmi.

Pridno se učijo

Lani je v Jugoslaviji uspešno zagovarjalo doktorske disertacije 715 znanstvenih delavcev. Največ doktorjev znanosti je bilo na področju medicinskih ved, sledile so tehnične vede, agronomija, ekonomske vede ter kemija. Že od leta 1972 dalje postopoma narašča število žensk, ki dosežejo doktorski naslov. Tako je bilo lani med doktorji znanosti 130 žensk. Največ doktorskih naslovov je bilo podeljenih na srbskih in hrvaških univerzah. V Sloveniji pa je doktorski naslov prejelo 67 oseb.

Odmevi nekdanjih pomladi...

KO PTICA ODLETI IZ GNEZDA...

Mati, ki je otroka ljubila, takega bitja ne more sovražiti, ne more biti nanj jezna.

Bili smo poprečna, ne ravno idealna, pa vendar srečna delavska družina. V trpljenju sem rodila deklico, ki sva si jo z možem oba srčno želela. Ko sem jo prvič privla na prsi, je bil to zame trenutek popolne sreče. Nisem bila bogata, imela pa sem srce, ki je znalo ljubiti. Za ljubezen ni nobena žrtev pretežka. Kako srečna sem bila, ko me je hči prvič poklicala "Mami-ka!" Ko je dobila prve zobke, naredila nekaj prvih korakov. Srečna sem bila, ko je sredi noči prebujala in mi šepetala: "Mi daš roko?" in potem, ko sva z roko v roki zaspali. Pogosto sem premišljevala, ali bom lahko to srečo ohranila.

Bila je drobna, a pridna deklica. Leta so prehitro minevala in prišel je čas, ko je tudi ona spoznala svojega princa. Ljubila ga je z vso svojo mlado dušo in se nenehno bojevala z razumom.

Tretje leto je srce premagalo razum. Šla je za njim, sledila klicu srca.

Čeprav sem ob njenem rojstvu pomislila: "Nekoč bo šla in te zapustila," me ta resnica ni potrla. Bolelo me je, vendar sem razumela, da ne gre drugače. Prišel je čas, da otrok odleti kakor ptica iz rodnega gnezda.

Odletala je, daleč na jug. A ne več, da njena mati še vedno misli nanjo in trepeta za njeno srečo. Morebiti nikoli ni pomislila: "Mama, ali si jezna, ker sem te zapustila?"

Mislím, da je na svetu takih mater še veliko. Dobrih, ljubečih, trpečih, vse odpuščajočih. Mater, ki se sramujejo svojemu otroku priznati svojo veliko ljubezen. Zato, da bi ne bile staromodne.

Tudi jaz ji ne znam pokazati ljubezni. Sramujem se svoje sentimentalnosti. Kaj vse bi ji rada napisala! Ji razkrila skrbi in trpljenje, ki mi krade spanje v dolgih nočeh. Bojim se, da se mi bo smejala.

Koliko je takih otrok, ki tega nikoli ne pomislijo!

LINA

VRTNICE

Na nebu se utrinjajo zvezde, ko stojim na vrtu med dehtečimi rdečimi vrtnicami. Vrtnice! V srcu se zopet prebudi bolečina, ki jo bom nosila v sebi tudi kot lep spomin na človeka, ki mi je toliko pomenil.

Pred menoj je ponovno oživelo najino poletje, ki nama je prineslo najlepše dneve življenja. Bila je ljubezen na prvi pogled in od tistega prvega dneva dalje sva bila vedno skupaj v svetu ljubezni, ki ni poznala laži.

Ob toplih večerih sva se z roko v roki sprehajala ob nasadih rdečih vrtnic, ki so se pozivabale v vetru. Vsak večer mi je utrgal najlepšo vrtnico in mi jo pripel v lase. Na njegovem obrazu je sijal nežen nasmeh, ko me je gledal vso veselo, nasmnjano in obsijano z večernim soncem. Odpeljal me je na plesišče, kjer sva nešteto krat plesala ob moji priljubljeni pesmi Paloma blanca. Nikoli se je nisem naveličala. Plesala bi na

to melodijo, dokler bi imela še kaj moči v sebi. Kako srečna sem bila v njegovem objemu, ko so naju preplavljali zvoki melodije.

Po končanem plesu sva odšla na obalo, kjer me je vzel v naročje in mi šepetal o ljubezni. Velikokrat mi je tudi pel. Takrat sem mu naslonila glavo na ramo in moje oči so sanjavo strmele v njegove oči, ki so bile modre kot nebo. Kako zelo sem ga ljubila, tega ne bo nikoli vedel, čeprav vem, da sva se imela enako rada.

Vse prehitro je minilo poletje, vse prehitro so odcvetele vrtnice in morala sva se posloviti. Tako zelo težko mi je bilo, a razumela sem, da mora oditi v vojsko. Ko je odhajal, je more srce krvavelo in solze so tekle po licih, na katera me je poljubljajal.

Najina sobica je postala prazna in pusta brez njega, čeprav sem ga še vedno čutila ob sebi. Kako dolge so bile noči, ko sem tiho jokala v blazine in klicala njegovo ime, dolge noči brez spanja in polne želje, da bi se vsaj za trenutek vrnil k meni in mi prinesel nasmeh na ustnice.

Kmalu za njim sem šla tudi jaz. Še danes ne morem verjeti, da sem se tako spremenila. Nič več nisem bila tista živahna deklica, žejna življenja, kot nekoč. Med nama se je počasi vse spremenilo. Čas, ki naju je ločil, je moji ljubezni prinesel drugačne poglede na življenje, meni pa dneve samote in bolečin. Sprejela sem usodo. Sedaj sem daleč od njega, od tistega tihega valovanja morja, rdečih vrtnic, večerov plesa, spominov, a še vedno vem, da ga ljubim.

Srečna sem, ko dobim njegovo pismo, pa čeprav vem, da nikoli več ne bova skupaj. Odšel bo svojo pot, našel novo srečo, jaz pa bom ostala tu in mislila nanj. Kjerkoli bo, bom z njim.

Vse, kar mi je dal, bom varovala v srcu kot biser in v njem bo živel samo on. Mislím, da nihče drug ne bo vstopil ali se me samo dotaknil. Vse naj ostane tako, kot je zapustil on, kajti moja ljubezen do njega je vsaj za zdaj še tako močna in velika, da nemara nikoli ne bo minila, tako kot je minilo poletje, niti ovenela, kot so ovenele vrtnice.

MARA

NEPOZABNA STARA LJUBEZEN

Bilo mi je šestnajst let, ko se mi je pogled ustavil na fantu, ki je imel dve leti več od mene.

Zdel se mi je tak, ravno tak, kakršnen naj bi ustrezal mojim željam in mojemu srcu. Imela sem ga resnično rada in še danes, ko je minilo od takrat že več desetletij, ne morem pozabiti tistih lepih večerov, ko je prihajal pod moje okno. Bil je čeden, marljiv in samozavesten. To je bil čas najine romantike. Vedno sva si imela toliko povedati, da je bila ura polnoč, pa tudi še precej več, ko sva se poslavljala. Bil je mraz, midva pa sva vztrajala, saj sta naju grela najini srca.

Potem pa je prišlo tisto najhujše. Zamenjal me je z drugo deklico. Moja mlada duša, ki je bila tako srečna, je postala otožna in osamljena. Takrat sem v obupu in žalosti hotela narediti konec. Toda nisem se odločila zanj. Pač pa sem ostala žalostna in žalost je pustila na meni sledove.

Nazadnje sem se vdala v usodo in spoznala drugega fanta, se poročila. Rada imam moža, vendar srce še vedno zatrepeta hitreje, kadar srečam svojo staro ljubezen. In takrat tudi srce bolešno zajehi.

TATJANA

KNJIGA ALFONZA BREZNIKA

LJUBLJANA, — Zgodilo se je kar je malokdo verjel. Po 10-letnem zbiranju in urejanju gradiva je nekdanji dirkač Alfonz Breznik, ki se je kar 28 let uspešno podil z motorjem na dirkah doma in v tujini izdal knjigo z naslovom "50 let jugoslovanskega moto športa".

Knjiga, ki ima 450 strani in več kot 250 fotografij je pregled rezultatov od prve motociklistične dirke pri nas, ki je bila 29. avgusta 1920 na gorski progi Podlipa — Smrečje, pa vključno do leta 1974. Avtor je zabeležil vse najpomembnejše dogodke razvoja motociklističnega športa pri nas, s tem da se je omejil zgolj na cestno hitrostne motociklistične dirke in dirt track. Čeprav ima knjiga nedvomno zgodovinsko

vrednost, saj so v njej zbrani vsi podatki o posameznih tekmovanjih, ki bi jih danes že zelo težko ali pa nemogoče poiskali, bo vsak ljubitelj motociklističnega športa pogrešal podrobnejši opis dogodkov in razpletov posameznih tekmovanj.

Gre torej predvsem za almanah, Alfonz Breznik pa je predvsem opravil delo, ki bi ga zaman pričakovali na avto-moto zvezi. Tako je poskrbel, da bo kronologija motociklističnih dogodkov pri nas oteta pozabi. Ker avtor knjige nima literarnih ambicij, bodo po njej segli predvsem tisti, ki so se ukvarjali z motociklističnim športom in avto-moto društva, ki so gojila to dejavnost.

Precejšnja vrednost knjige je nedvomno tudi slikovno gradivo, saj la-

hko ob fotografijah s prvih tekmovanj pred več kot 50 leti, pa tako rekoč do danes sledimo tudi razvoju motorjev.

Pa še nekaj je potrebno poudariti. Alfonz Breznik je knjigo, ki se jo že dobi v knjigarnah in stane nekaj manj kot 300 dinarjev, izdal v samozaložbi in jo popolnoma sam tudi financiral. Ničkoliko ur in noči je bilo potrebno, da je zbral vse gradivo. To pa je lahko napravil le človek entuziast, ki je prej ničkoliko ur in noči ter denarja posvetil dirkam.

NOVI BANKOVCI

— Narodna banka Jugoslavije je izdala 15. julija bankovce po 10 din in 50 din, tiskane na papirju z zaščitno nitko in oštevilčene s sedem-mestnimi števkami.

MOJI PRVI TEDNI V AVSTRALIJI

Moram priznati, da sem se na pot v Avstralijo na svoje novo službeno mesto podal malo z majhno bojznijo v srcu. O Avstraliji, deželi širnih prostranstev sem do takrat vedel bolj malo, enako o življenju in delu avstralskih Slovencev. Toliko bolj sem bil presenečen in mnogokrat prav navdušen, ko sem se v prvih dneh svojega bivanja na petem kontinentu, začel spoznavati z njegovimi naravnimi lepotami in prebivalci. Poglavlje zase so seveda moja dosedanja srečanja z vami, slovenskimi izseljenci. Vsi od prvega do zadnega, kolikor sem vas srečal do sedaj, ste me izredno lepo sprejeli. V tem sorazmerno kratkem času sem spoznal, pri meni doma bi rekli, "malo morje rojakov". Imel sem priliko, da vas obiščem v dveh vaših društvih in da se srečam s predstavniki tretjega. Precej sem slišal o vašem delu in življenju ter o vaših uspehih. Verjamen, da vam ni bilo lahko, predvsem na začetku ne. No, uspeli ste in danes ste spoštovani od svojih avstralskih sodržavljanov. Vsega priznanja je vredna vaša skrb, da se vaš materin jezik, slovenska kultura in običaji ohranijo tudi na avstralskih tleh, da z njimi spoznate tudi ostale prebivalce vaše nove domovine. Mislim, da ste imeli pri tem doslej veliko uspeha in kar tako naprej. Prijetno sem bil presenečen tudi ob podpori, ki ste jo izkazali slo-

venskim in hrvatskim rojakom, ki se bore za svoje pravice na avstrijskem Koroškem in drugih obmejnih pokrajinah te države. Predstavljate most med vašo novo domovino ter Jugoslavijo, oziroma Slovenijo, katero vkljub vrsti let, ki ste jih preživeli tu "doli", niste pozabili. Sam sem imel priliko spoznati, da je tako.

Čedalje več vas odhaja na obisk v rodni kraj odkoder se vračate zadovoljnih src; čedalje več vaših otrok s ponosom pove, od kod so njihovi starši in prav je tako. Mislim, da je društvo Triglav lep primer medsebojnega spoznavanja in sodelovanja. Seveda bo treba še marsikateri problem rešiti, nemnoge težave prebroditi, vendar Slovenci smo znani kot delavni in vstrajni ljudje.

Prihajam kot prvi Slovenec jugoslovanski diplomat v Avstralijo in zavedam se, da to ni lahka naloga. Izkoriščam tole priliko dragi rojaki ter vsi, ki vam je Slovenija pri srcu, da vam izročim polno prisrčnih pozdravov iz tega prelepega koščka zemeljske oble. Lepa je Slovenija, lepa je Avstralija in če bom v času svojega bivanja na njenih tleh vsaj malo pripomogel, da se njune vezi še okrepe, da se ljudje Jugoslavije in Avstralije še bolj spoznajo med seboj, bom res zelo zadovoljen.

Lep pozdrav vsem!

Božo Cerar, jugosl. v.-konzul,
Sydney

SREBRNA MAŠA

V nedeljo 22. maja je bila v cerkvi sv. Rafaela v Merrylands (Sydney) slovesna srebrna maša požrtvovalnega slovenskega duhovnika v Avstraliji patra VALERIJANA JENKA. Ob tej pomembni življenjski in predvsem duhovniški slovesnosti so rojaki iz vseh krajev do zadnjega kotička napolnili za to priliko še posebej lepo okrašeno cerkev. K oltarju je pristopil jubilent ob spremstvu številne visoke duhovščine in vseh slovenskih duhovnikov v Avstraliji.

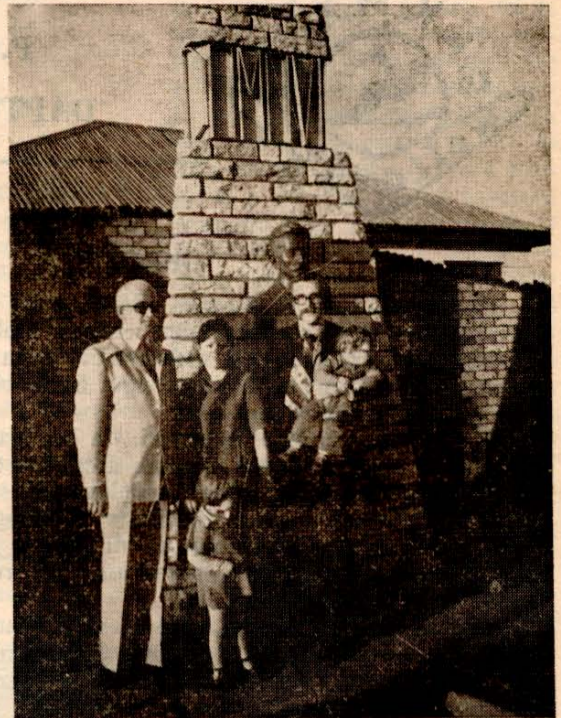
Po verskem opravilu je bila domača slovesnost na prostranem dvorišču za cerkvijo, kjer so številni predstavniki slovenskih organizacij in posamezniki v svojih govorih povdarili neumorno delo p. Valerijana za dobrobit slovenske skupnosti in posameznih rojakov.

Pater Valerijan je prišel v Avstralijo iz Amerike. Kmalu se je vživel v potrebe rojakov. Uvidel je, da je

Slovenec predvsem potrebno središče, okrog katerega se bodo zbirali in v katerem bodo našli tudi pomoč; predvsem pa prijazno besedo in razumevajoč nasvet v času nutranje stiske in potrebe. Poprijel se je velikega, večkrat morda celo nevhvaležnega dela: zidanja cerkve. Ni mu šlo lahko, a je uspel. S svojo nesebičnostjo in skromnostjo si je pridobil zaupanje ljudi, kar se je še posebej pokazalo ob številni udeležbi rojakov na njegovi srebrni maši.

Nekaj tednov po svoji srebrni maši je g. pater odšel na krajši in zasluženi dopust, med katerim je obiskal svojo rojstno župnijo Šiško, kjer je v cerkvi, v kateri je pred 25. leti zapel svojo prvo mašo, ponovil tudi svojo srebrno.

Patru Valerijanu želimo prijeten obisk pri svojih domačih in srečno vrnitev med avstralske Slovence, kjer ga čaka še mnogo, mnogo dela.

Vice konzul g. Božo Cerar z družino pred Cankarjevim spomenikom na Triglavu v Sydneyu. Na levi g. J. Čuješ.

A BOOK FOR AUSTRALIAN SCHOOL LEAVERS, PARENTS, TEACHERS AND CAREERS ADVISERS

Many young Australians leaving school have only vague ideas about what they want, and know still less about how they're going to get it. For some who know what they want, rude shocks await. Lack of vacancies, failed exams, poor appreciation of the job market and job-entry requirements can lead to many problems.

This book is written with the aim of meeting the needs of the jobless and giving them practical advice and information about FINDING A

JOB. Helpful advice on choosing a career, the job interview, starting a job, special advice to parents and teachers and a general down-to-earth look at the problems involved make this a very useful book.

RAY BAGDONAS, who lives in Sydney, has spent many years counselling school leavers and others on careers, job opportunities and job placement, covering a wide range of occupations. He has had extensive contact with schools, employers, personnel officers and various organisations involved with the employment process.

Hodder and Stoughton (Australia) Pts. Limited.
ISBN 0 340 218622

Srečen očetovski dan od vaših najdražjih!

PO VALOVIH RADIA 2 EA

Vkljub vsem mogočim in nemočim izjavam ter obljubam, se na radiju 2AE po prvem juliju letošnjega leta še ni nič spremenilo (in se verjetno še za lep čas tudi ne bo!). Zato lahko verjetno z "mirno dušo" objavimo spored slovenskih oddaj za bodoče mesece.

Slovenske oddaje so vsak četrti večer med 7. in 8. uro na valovni dolžini 600 kHz (med postajama 2BL in 2GB). Večerni spored je ponovljen naslednje jutro ob 7h.

Slovenske oddaje bodo:

Avgust:

14. : urednik Jože
18. : " Mariza
22. : " p. Lovrenc
26. : " Angelca
30. : " Peter

September:

3. : " Danica
7. : " Mariza
11. : " Angelca
15. : " Peter
19. : " p. Lovrenc
23. : " Jože
27. : " Danica

Oktober:

1. : " Mariza
5. : " Angelca
9. : " Jože
13. : " Peter
17. : " Danica
21. : " Mariza
25. : " Angelca
29. : " p. Lovrenc

November:

1. : " Peter

Naslov uredništva slovenskih radijskih oddaj je:
Radio 2 EA (slovenske oddaje)
420 Lyons Road, FIVE DOCK,
N.S.W., 2046.

Odborniki Triglava proučujejo načrt zgradbe.

KLUB PLANICA
P.O. BOX 84
DAPTO, N.S.W. 2530

OKROŽNICA

Slovenski klub PLANICA Wollongong javlja vsem članom in prijateljem Planice, da odbor našega kluba Planica nima nikakršnega povezovanja ali sodelovanja z na novo ustanovljenim slovenskim društvom v Wollongongu, ki je bilo tu (oz. v Dapto) pred kratkim ustanovljeno.

Ker se mnogo čuje in govori, da bo Planica razpuščena, vas obveščamo, da to ni naš namen. Bodočnost Planice v Wollongongu zavisi od vas in vašega sodelovanja.

V sedmih letih ostoja Planice v Wollongongu lahko rečemo, da je malo slovenskih klubov ali društev v Avstraliji, ki so naredili več kot naše društvo za kulturno in družabno življenje Slovencev v Avstraliji.

Prepričani smo, da bo vaša in naša Planica še v bodoče uspešno delovala, za kar potrebuje predvsem vašo pomoč, vašo podporo in vašo mišljenja za izboljšanje, napredek in obstoj Planice v Wollongongu.

Za odbor Planice:
Zvonko Groznik, predsednik.

VELIČASTEN ODMEV "KMEČKE OHCETI"

Vkljub mrzlemu komentarju dopisnika "Novo doba" o letošnji kmečki ohceti, smo povsod naleteli na topel odmev in laskavo pohvalo. Na dan ohceti same je bil slovenski ne le Wollongong, temveč tudi tukašnji radio in televizija.

Naša ohcet je bila lepo komentirana v "Illawarra Mercury" in to kar na prvi strani z napisom "Bob cops a traditional tribute", pod njim pa pol strani velika fotografija uniformiranega stražnika, ki mu gđc. Mary Oblesčak, oblečena v slovensko narodno nošo pripenja slovenski šopek. Razen tega je isti list v isti izdaji posvetil še svoji dve srednji strani naši prireditvi, na kateri je objavil pet ogromnih fotografij z ohceti in svoj komentar.

Dve strani s štirimi velikimi fotografijami v barvah je prinesla tudi po vsej Avstraliji razširjena revija "Woman's Day" v svoji izdaji 16. maja 1977. "The wedding was organised by Planica, the Slovenian Australian Club, at a cost of between \$6000 and \$8000, and was modelled on the famous Slovenian Country Wedding which every year attracts thousands of visitors to Ljubljana, Slovenia", je zapisal poročevalec v "Woman's Day."

PREDSEDNIK PLANICE O "OH CETI"

Druga Slovenska kmečka ohcet je zdaj že za nami. Vsem, ki s tako prireditvijo nimajo neposredne skrbi se zdi neverjetno, da je za kaj takega treba eno leto trdega in vstrajnega dela. Končno, ko pride dan in je vse v nekako 16. urah opravljeno, si človek misli: pa kaj smo res delali celo leto za teh par ur. Res je skoraj neverjetno, a ko pričnem podrobno razmišljati, kaj vse je bilo treba pripraviti in narediti, se še le začudim, kako smo vse to zmogli

A R E N A

TRAVEL AGENCY AND RECORD BAR

334 PARRAMATTA ROAD, STANMORE, 2048,
Tel.: 560 5216, a.h. 560-8149

Naše usluge so:

Brezplačno urejemo Vaše dokumente: potne liste, vize, rojstne liste, carinska potrdila, polnomočja, prihod Vaših sorodnikov in prijateljev in druge podobne usluge.

Aranžiramo prevoz prtljage z letali ali ladjami.

Dajemo nasvete v zvezi s prenosom Vašega denarja, menjave denarja, travelers čeki itd.

Preko nas lahko knjižite Kompasove izlete po Sloveniji in ostalih krajih Jugoslavije, prav tako izven Jugoslavije. Cene so zmerne, njihove usluge pa prvovrstne.

Smo zastopniki vseh letalskih družb in knjižimo po Vaši izbiri! Urejemo vse, kar je v zvezi z Vašim potovanjem v domovino ali iz domovine ali v katerokoli mesto ali deželo na svetu.

Seveda najhitrejša in najkrajša potovanja v staro domovino pa je z letali Qantas in Jata!

Da bi se lažje sporazumeli v slovenskem jeziku, se obračajte na našega izkušnega strokovnjaka v potovalnih zadevah

LOJZETA KOŠOROKA

njegov naslov je:
25 GOULD AVENUE, PETERSHAM 2049
Tel.: (Sydney) 560 8149

in naredili v enem samem letu. Zdaj, ko je vse za nami in smo se malo odpočili, se nam zdi, da nam kar nekaj manjka. Na primer: Zdaj, ko pridem z dela domov, mi je vse bolj prazno. Telefon se je "ohladi", obiski so se omejili, tekanje sem in tja se je uneslo, tako, da res včasih pomislim, da sem nekaj pozabil ali opustil, pa prav ne vem kaj (prirojene skrbi).

Po nekaj tednih lenarjenja se bomo spet poprijeli dela, saj se slovenstvo ne more nehati z ohceto, temveč je treba nadaljevati in še zraven malo več poprijeti, da se nadoknadi tisto, kar se je izgubilo ob pripravah na K.O. 1977.

Predpričani smo, da je zelo malo Slovencev v Avstraliji, ki niso čuli ali videli na T.V. kmečko ohcet. Tudi časopisi so mnogo opisovali že popreje in tudi po kmečki ohceti. O ohceti še vedno govorijo in mnogi sprašujejo, kdaj bomo imeli naslednjo. Na to vprašanje žal zaenkrat še ne moremo odgovoriti, saj še sami ne vemo.

Fantovščina je bila nekaj novega za nas, kakor tudi za občinstvo. Uspeh fantovščine in deklščine je presenetil vse; saj niso mogli ljudje prehoviti te prireditve. Dokaz uspeha je v tem, da se je ob tej prireditvi nabralo v Crown Centre na tisoče ljudi, ki so si prišli ogledati slovenske običaje ob pripravi na ohcet. Na, pa se v resnici ne vidi vsak dan, da bi nevesta pred poroko luščila koruzo ali stepala jajca pred več tisočglavno množico ali da bi ženin žagal drva, pil, vriskal itd.

Pač to je sedaaž že vse za nami in kdor je bil navzoč, je bil gotovo zadovoljen in vesel, kot smo bili tudi mi, ki smo vse to organizirali, čeprav nismo niti sami vedeli, kakšen bo konec.

Slovenski klub Planica v Wollongongu se še enkrat zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k uspehu kmečke ohceti, še posebno tistim, ki so na fantovščino in poroko tudi sami prišli in s tem pokazali, da cenijo ne le naše delo, temveč tudi slovenske navade in običaje. Preveliko imen bi morali navesti, če bi hoteli vse te osebe našteti imensko, zato **HVALA VAM VSEM!**

Zvonko Groznik.

ŠOVINISTI PODRLI SLOVENSKI NAPIS

— "Velikodušnost večinskega prebivalstva na Koroškem nasproti slovenski manjšini se je znova izkazala: v šentjakobu v Rožu so neznanci podrli in "zaplenili" dvojezični napis tega mesta, ki so ga 7. julija v znak protesta proti najnovejšim vladnim ukrepom o uporabi slovenskega jezika postavili pripadniki slovenske narodne manjšine.

Nova dvojezična tabla "šentjakob v R. — St. Jakob im R.", ki so jo bili postavili poleg enojezične oznake "St. Jakob" in ki zaradi neznanih mračnih sil ni stala več kot 70 ur, ni bila nič drugega kot opozorilo slovenske narodne manjšine, da so ji novi vladni ukrepi nasilno odvzeli z državno pogodbo zagotovljene pravice.

šentjakob je po zakonu iz leta 1972 sicer dobil dvojezično tablo, vendar so jo šovinisti kmalu podrli."

"V šentjakobu bomo znova postavili novo dvojezično tablo in postavljali jih bomo vse dotlej, dokler ne bo obstala. Table bomo postavljali tudi v drugih naseljih na dvojezičnem področju, najprej pa v Pliberku," je še dejal dr. Zwitter.

"To, da so tablo porušili na zasebnem zemljišču, samo kaže, kakšna netolerantnost vlada na Koroškem proti slovenski manjšini."

FAŠISTIČNI IZBRUHI PRI TRSTU

— Fašistični nestrpnosti zopet razgrajajo. V preteklih dneh so se ponovno spravili nad dvojezične napise v zgoniški in v repentaborski občini pri Trstu. Pomazali so slovenski del napisa in se nato "podpisali" z že običajnimi gesli: "Nočemo Slovencev!" Ne Osima! in za nameček, še s kljukastim križem in z geslom "SS".

Matija Bravničar 80 letnik

V Ljubliani so slovesno proslavili 80 letnico rojstva znanega slovenskega in jugoslovanskega kompozitorja Matije Bravničarja. Ugledni kompozitor, ki je avtor več priznanih stvaritev na temo slovenske folklore je bil eden od prvih predsednikov zveze kompozitorjev Jugoslavije. Bravničar je bil tudi redni profesor akademije za glasbo v Ljubliani, vpliven glasbeni kritik, kompozitor oper na besedilo Ivana Cankarja in večletni umetniški vodja Slovenske filharmonije.

OBCNI ZBOR

Redni letni občni zbor Triglav Club Limited bo v soboto 24. septembra 1977 zvečer v klubskih prostorih na Lot 19 A Bibby's Rd., St. Johns Park. O podrobnostih občnega zbora bodo vsi člani pravočasno obveščeni potom posebnega sporočila tajnika kluba.

Člane prosimo, da se točno držijo navodil in predpisov, ki jih bodo v zvezi z občnim zborom prejeli po pošti.

Udeležba na občnem zboru je moralna obveza vsakega člana!

Odbor

OKROŽNICA

Članom kluba Triglav!

Iz vsakdanje izkušnje vemo, da je uspeh vsake organizacije le tolik, kolikor je v odboru, oziroma vodstvu sposobnih in požrtvovalnih ljudi, ki v imenu članstva upravljajo z organizacijo, jo vodijo po zastavljenih načelih in obenem vsodbujajo tudi člane k požrtvovalnosti in delu za skupnost.

Triglavčani stojimo pred novimi volitvami, pred volitvami odbora, ki bo v bodočih dvanajstih mesecih vodil naše delo in naš klub. Te letošnje volitve so za nas vse še posebej važne in ne bi bilo prav, da ne bi v odborniška mesta predlagali najsposobnejših članov, predvsem pa takih, katerim zaupamo in za katere vemo, da so pripravljeni za skupnost delati iz ljubezni in nesebičnosti. Prav bi bilo, da bi vsi člani, ki se čutijo sposobni in so pripravljeni na posebne žrtve izpolnili kandidatne liste in tako dali članstvu kluba možnost, da izmed dobrih in sposobnih delavcev izbere najboljše.

Naš novoizvoljeni odbor bo imel veliko, težko in važno nalogo: GRADITI NAŠ TRIGLAVSKI DOM! Komu bomo to delo zaupali, je na nas. Pomislimo dobro, precenimo volilne kandidate in se odločimo za osebe, ki so sposobne in v duhu naše; zavedne, delavne in poštene! Izvolili si bomo odbor, kot bomo sami hoteli: zato volimo s premislekom, ne samo s srcem!

Triglav stopa v svoje sedmo leta življena in to z uspešno preteklostjo. Bil je in ostati mora zavedna slovenska organizacija petega kontinenta. Velike bodo naše žrtve, a skrb za našo mladino in ljubezen do domovine jih bosta z lahkoto odtehtali. V času, ko je treba napeti vse sile in delati, ni prostora za malodušne in omahljive; najmanj na odborniških mestih. Da je dober odbor tudi dober napredek organizacije, smo brez dvoma videli v preteklih dvanajstih mesecih. Odborniki so lahko na svoje delo ponosni, ponosni smo lahko z njimi tudi mi, ker smo jih izvolili.

Ko boste prebiralil volilna navodila, se odločali za odborniške kandidate in predvsem, ko boste volili, se zavedajte, da boste z dobrim odborom zagotovili klubski uspeh v prihodnjih dvanajstih mesecih, predvsem pa položili močan in trden temelj našemu bodočemu domu!

Premisli desetkrat, voli enkrat!

J. Čuješ, Ret. Officer
Triglav Club Limited.
1.8.77.

ŽIVLJENJE NA
TRIGLAVU

DRAMSKA SKUPINA TRIGLAV

Eno zadnjih sobot je Triglavsko dramska skupina priredila zabavo v prostorih Kluba Triglav. Pod vodstvom skrbne gospe Verko, ki je ekonom Dramske skupine in hkrati predsednik Community Centra Triglav, je bila zabava dobro pripravljena. Pridne roke naših gospodinj so napekle celo goro peciva, ki pa je bilo kmalu pospravljeno. Odlični golaž našega Korla Dolenca nas je spet spomnil, da Korl ni samo reži-

ser, ampak tudi odličan kuhar. Igral je ansambel Mirana Špicarja (ki je hkrati tudi upravnik Dramske skupine) in čeprav so jim bili prsti kar trdi od mraza, so le poskrelji, da smo se lepo zavrteli. Večer so poživila tudi razna tekmovanja, iz katerih so izšle kot zmagovalke ga. Ivica Kropce, ki je pokazala, da zna najhitreje pospraviti svojo kremšnito, ne da bi si pri tem pomagala z rokami — (njena vitka postavica si to lahko privoščil!) in ga. Danica Moge, ki je zmagala pri napihovanju balončkov. Zraven še bogata loterija, (mogoče kar prebogata, bi lahko rekli!) Edina težava je bila, da je bilo zelo hladno in ljudje so se rajši zatekli v toplo notranjost kluba, ki pa je zelo majhen. Veselilo nas je, da smo med nami lahko pozdravili tudi predsednika Dramske skupine, g. Silva Štoka, ki je šele komaj prišel iz bolnice po prestani operaciji, pa ga vseeno ni bilo zadržati, da ne bi prišel med sodelavce. Upajmo, da mu ta večer ni škodil pri okrevanju. Večer je dobro uspel in pomagal naši dramski skupini zbrati še nekaj denarja, da bodo lahko nadaljevali z delom. Kakor slišimo, so se že lotili dela in upamo, da bomo kmalu videli veseloigro, ki so jo začeli pripravljati.

MS

Slovenski film "KEKEC"

V soboto 27. avgusta bomo po zaključku piknika Triglavsko dopolnilne šole predvajali na Triglavu (začetek ob 6h!!!) znani slovenski film "KEKEC", na katerega vabimo tudi vas. Ker je to obenem tudi šolska predstava, ne bo vstopnine. Klubski prostori bodo odprti od 5h naprej.

Šolski piknik

Vodstvo Triglavsko dopolnilne šole vabi vse svoje učence in njihove starše na šolski piknik, ki bo obenem zaključek zimskega semestra na naši šoli. Piknik bo od 2h pop. na Triglavu (in to če bo sonce ali dež!!!) v soboto 27. Avgusta.

Prihajamo z zamudo

Mnogi so nas zaradi naše velike zamude že "pokopali". Pa ni tako hudo. Naš urednik g. Stane Petkovšek je zaradi preobilice prostovoljnega dela kot tajnik kluba in naše delniške družbe prišel v položaj, da se je moral s pomočjo odbora odločiti za eno ali drugo delo. Ker je odbor kluba mnenja, da je tajniško delo, ki ga g. Petkovšek razen skoro celotne administracije triglavskih organizacij opravlja kar najbolj vzorno potrebnejše in pomembnejše kot urejanje lista, je odločil, da ga razreši uredniške odgovornosti "Triglava" in da do imenovanja novega urednika uredi in izda "Triglav" Press & Public Relations Officer kluba g. J. Čuješ.

Naslednja številka "Triglava" bo izšla 26. septembra 1977. **Dopisi za to izdajo morajo biti v uredništvu najpozneje do 15. septembra!** Številka "Triglava" za mesec september pa bo med vami koncem oktobra, kar nas bo zopet spravilo v normalni tir izdavanja: vsaki drugi mesec.

Uredništvo in uprava lista se oporočata za morebitne nevedčnosti, toda pri prostovoljnem delu je prav lahko naleteti na težave, ki bi jih pri plačanih uslužbencih gotovo ne bilo.

Naša bodočnost

ZA OHRANITEV MATERINŠČINE

Vedno večje je med nami število doraščajočih otrok, za katere so starši v resničnih skrbeh, kaj bo z njihovo slovenščino, ko bodo prej ali slej zapustili toplino slovenske družinske hiše in se znašli v vrvežu zunanega sveta.

Ohranitev materinega jezika pri otrocih je za vsakega zavednega očeta in mater resnična in upravičena skrb. Skrb pa mora biti v enaki meri tudi slovenskih izobražencev, predvsem pa slovenskih društev in klubov.

V Avstraliji imamo zdaj edinstveno priliko, da si za slovenščino priborimo tudi priznanje v tukajšnjih šolah, tako osnovnih, kot srednjih. Treba je le nekaj več volje, zavednosti in požrtvovanja, v večji meri pa podpore slovenskih staršev in otrok samih.

Če bo slovenščina priznan predmet v letnih spričevalih tukajšnjih srednjih šol, kot bodo to mnogi drugi jeziki etničnih skupin, je odvisno od nas samih, ne od avstralskih oblasti, še manj od dobre volje.

Kot vemo, so skoro vse slovenske etnične organizacije članice Ethnic Communities Councila, ki nam lahko do uvedbe slovenščine v srednje šole veliko pomaga. Zakaj se ne bi poslužili te, prav v take namene ustanovljene organizacije? Si lahko enkrat dopovemo, da naši otroci niso pripadniki te ali one organizacije, niti te ali one politične organizacije ali usmerjenosti, temveč da so to potomci tudi naših, slovenskih staršev in da je (če je sploh kaj) naša SLOVENSKA dolžnost, da se za ohranitev njihovega slovenskega jezika in čuta odločno zavzamemo.

Kdor želi, da bi se njegov otrok v srednji šoli namesto kakega drugega jezika učil slovenščino, naj nam to čimprej sporoči. Potrebna so nam predvsem imena dijakov, ki bi pouk slovenščine obiskovali, njihova starost, šola, ki jo trenutno obiskujejo in razred. Ničesar še nismo zamudili, vendar je čas kratek, zato ne odlašajte.

Pišite na: Za ohranitev materinščine
P.O. Box 40
SUMMER HILL, 2130.

P.S.: V Victoriji je slovenščina že priznan predmet v tamkajšnjih srednjih šolah in ga obiskuje nad sto naših srednješolcev. Kje je razlog, da ne bi imeli enake možnosti naši otroci v New South Walesu? Ga ni!

BASKET BALL COURTS

Can you picture a cold, frosty Sunday morning with the fog just lifting over the pile of empty cans at the back of Triglav and the smell of pigs, filling the air with that definite "country" smell? You can't! Well I don't doubt it, but I personally know a small group of people who have experienced the above type of morning on a number of occasions. This group could be affectionally called the "Basket Ball Boneheads" or the BBBs'.

The BBBs' have a fearless leader. "Lieutenant General IZIDOR KARBIČ V.C., D.F.C., M.D., R.S.V.P., O.B.E., R.I.P., E.G., A.B.C., E.T.C." who on every occasion personally mustered up the rest of the troop, which was starting at the top. "Colonel" who would relentlessly shovel, dig, carry, measure, and shout without stopping. Next "staff sergeant" John Miklavčič, who was present at every session without fail, which made him the most experienced at finding a way to do the least work. Next on the list of honours is the "Fired Trio", comprising of "private" Dean Preston (Head Italian), "private" Stan Miklavčič (Head Supervisor) and "private" Danny Jakšetič (only worker).

Bringing up the rear of the troop is the "Terrible Twosome Privates" Frank and Mike Čufer who were occasionally AWOL, but without

whose help it would not have been the same.

Trying not to miss anyone, as I think back to the last session, when the air was thick with the clouds of our exhaled steam and the dirt starting to irritate us after we had the dirt slinging fight, the smell of food comes to mind along with the face of the troops' cook, "Private" Lojze Moge, who kept the troop's in condition with liquid beverages and the hot lunch after work had finished.

Through my experience with the BBBs' I have learn't but one thing: "The older you get, the more skilled you become at getting out of work", of which the staff sergeant had down to a fine art.

Now, seriously folks, (I know. It's been used) without the help of the previously mentioned and a number of others who were present at times (Danilo Šajn) the courts could not be at their present stage of near competitio.

Danny Jakšetič.

Dopolnilo: Kot smo izvedeli, so balinarji s takim navdušenjem in priznanjem sledili prostovoljnemu delu mladincev, da so se odločili, da bodo eno nedeljo (in to baje v kratkem), namesto balinali, zavihali rokave in pomagali dokončati mladinsko igrišče. Živeli balinarji in njihov športni čuti! Uredništvo

Predsednik gradbenega odbora g. H. Juriševič in klubski arhitekt ocenjujeta nove načrte Triglavskega doma.

POZDRAV JUGOSLOVANSKEMU DIPLOMATU — SLOVENCU

V maju letošnjega leta je nastopil svojo prvo diplomatsko mesto izven Jugoslavije mladi diplomat, 27. letni g. BOŽO CERAR. Na generalnem konzulatu v Sydneyu opravlja službo vice-konzula, kar slovenske rojake še posebej razveseljuje. Gospod Cerar je namreč prvi slovenski diplomatski uslužbenec v Avstraliji in je potom njega dana zdaj možnost tudi nam Slovincem, da se na našem predstavništvu lahko pogovorimo v svojem materinem jeziku.

Triglavska skupnost v Sydneyu je z veseljem pozdravila prvi obisk g. Cerarja na Triglavu. Bilo je ravno na materinski proslavi, ko je prišel med nas s svojo soprogo in dvema otrokoma. Hitro se je našel med svojimi rojaki, ki so ga z veseljem pozdravili in mu zaželeli dobrodošlico.

Novi vice konzul je zelo aktiven in pridno obiskuje tako posamezne Slovence (ki ga povabijo) kot slovenske organizacije. Razen Triglava je že večkrat obiskal Slovensko društvo Sydney in delavni klub Planica v Wollongongu. Mnogo razumevanja je pokazal predvsem za mladino, ki obiskuje dopolnilno šolo v Canley Vale. Preskrbel je več koristih učnih pripomočkov in slovenskih zemljevidov.

Kdor ima kako težavo in misli, da bi mu novi vice konzul lahko svetoval ali pomagal, mu lahko piše na naslov:

Mr. B. Cerar, Vice-konzul
c/ Consulate Generale of
Yugoslavia
31-33 Knox Street
DOUBLE BAY, N.S.W. 2603

Predsednik g. P. Kropce sprejema lastninsko listino Triglavske zemlje

TRIGLAV COMMUNITY CENTRE

Na prvi seji letošnjega finančnega leta je odbor T.C.C. izbral za svojega novega predsednika za finančno leto 1977/78 gospo MARIJO

Ga. M. VERKO, predsednica Triglav C. Centra

VERKO, dosedanjo blagajničarko iste organizacije.

Gospa Verko je že dolga leta požrtvovalna socialna in kulturna delavka, ki je s svojim neumornim delom dokazala, da je več kot kos dolžnostim, ki ji jo nalaga njeno novo odgovorno mesto.

Triglav Community Centre se na svojem delovnem področju ne omejuje le na socialno delo. Živo podpira in sodeluje pri razvoju mladinskega udejstvovanja in ohranjanju slovenskega kulturnega življenja v Sydneyu. Delokrog je obširen in dela veliko, zato vedno išče novih sodelavcev in novih moči, ki bi bile s prostovoljnim delom pripravljene pomagati skupnosti.

Gospa Verko, bo kot nova predsednica kmalu sklicala letni občni zbor članstva Triglav Community Centra, na katerem bo podala poročilo o delu v preteklem finančnem letu, kakor tudi finančni obračun ter nakazala načrte za bodoče leto. Ker so po pravilu organizacije volitve odbora vsako drugo leto, volitev letos ne bo, temveč bodo v avgustu mesecu leta 1978.

Folklorni plesi

Triglavska dopolnilna šola organizira folklorno skupino otrok in mladine (če bo dovolj prijavitelcev). Pleso bo učil znani slovenski učitelj baletnih, folklornih in družabnih plesov g. Drago Pogačar, ki ima sedaj svojo plesno šolo v Sydneyu in jo mnogi naši mladinci že pridno obiskujejo.

Kdorkoli bi se za to ali ono vrsto plesa interesiral, naj piše g. Pogačarju na naslov: P.O. Box 142, KINGS CROSS, N.S.W. 2011. Mladina in otroci, ki bi radi plesali v

Triglavski folklorni skupini pa se naj čimprej prijavijo učiteljci gospe Marizi Ličan (tel. 72 2043).

Triglavska lovska družina

Triglavskim organizacijam se je pred kratkim pridružila še lovska ribiška družina. Kdor se za to vrsto športnega udejstvovanja zanima, naj se prijavi starešini lovske družine g. H. Juriševiču ali tajniku kluba.

V kratkem bo pričela z organiziranim igranjem tudi šahovska skupina. Več o tem v naši prihodnji številki.

Podpredsednik g. K. Samsa in manager g. L. Moge že pripravljata pijačo za prostovolce pri izkopavanju temeljev.

"JADRAN" — MELBOURNE

Spoštovani,

prisrčne pozdrave Vam in vsem rojakom tukaj v Avstraliji.

Vsem tistim kateri so si ga tudi letos sami napravili, voščimo da se jim sladki mošt spremeni v zlahtno kapljico. Nekateri od naših fantov so prinesli njihove vzorce do "farme". Prav lepe uspehe so imeli, tako da sedaj ne hrepenimo več toliko po naši domači Rebuli in Teranom.

Gradnja dvorane za našo mladino prav lepo napreduje. Streho smo pokrili zadnje nedeljo in zunanje stene so tudi skoraj končane.

Fantje so neverjetno pridni in delo jim gre iz pod rok kot "našmirano"!

Nedeljo za nedeljo žrtvujejo svoj prosti čas da pridejo in pomagajo pri graditvi. Udarci kladva se mešajo z veselo pesmico, prijateljsko norčevanje; ... delo pa napreduje!

Precej gradbenih strokovnjakov je med nami, tako da do sedaj, tukajšnji "Building Inspector" ni imel še kaj kritizirati, pač pa še pohvalil je naše delo. Naše punce tudi ne zaostajajo. Vsako nedeljo točno opoldne je kosilo na mizah in fantje se kar nič ne branijo imenitne hrane!

Edini ki ne priskoči takoj k mizi je naš najstarejši član (še enkrat toliko pa jih bo imel 140!) On pravi da ne zamenja Mario — ta Milano za par klobas in kislo zelje! Stvar je ta: V nedeljah opoldne je na TV enourni "wrestling" program. Naš vroče krvni Ivanj je tako vnet v to športno panogo da si pripelje z seboj televizor in ko pride ura ni klobas da bi ga zmotile od oboževanja Mario Milana ko ta razmetava njegove naprotneke na vse strani!

Med tem ko je večina zaposlena pri graditvi dvorane, druge pridne roke pa kosijo travo, sadijo nova drevesca, rože itd. še pol vreče hrastovega želoda smo posadili! Šrečo smo do sedaj imeli tudi z vremenom, do sedaj nam še ni nagajal.

Kot vedno tudi v tem pismu vzamemo priliko da povabimo vse naše rojake in prijatelje na obisk k naši "farmi". Za tiste ki niso še bili pri nas in točno ne vedo kako priti do "Jadrana" smo napravili malo kartico, katero tukaj priložimo. Na čistem zraku in domačim okoljem lahko balincate al pa tudi prijateljsko pokartote, če pa rajši eno zapojete in kozarček izpraznite: dobrodošli! "Jadran" 21.5.1977

Uspeh harmonikašev

Ko so pričeli pred tremi leti komaj deset letni dečki in deklice iz Sovodenj pri Gorici vaditi harmoniko, ki je bila včasih večja od njih samih, se niso nadejali, da bodo lahko čez nekaj let šli na vsedrjavno tekmovanje mladih harmonikašev Italije in da bodo na njem, po tako kratki učni dobi, dosegli najboljša mesta.

Otroci in njihovi starši so že imeli nekajkrat prej priložnost poslušati sloviti tržaški slovenski harmonikaški ansambel "MIRAMAR", ki je doživljal uspehe za uspehom na italijanskih in jugoslovanskih odrih. Mislili pa so, da je tak uspeh domena velikega orkestra iz velikega mesta, nikakor pa niso upali v uspehe vsedrjavnega značaja, saj so Sovodnje občina s petimi vasmimi in manj kot dva tisoč prebivalci.

Pa je šlo! Na prigovarjanje nji-

že dolgo hrepenim, v rojstni kraj si želim, saj res, to prav kmalu doživim.

V snu:

— staršem dragim v objem hitim;
— v polja dišeča želim;
— obraze znane že vidim;

Zato: dolgo, dolgo v noč bedim.

(M. Iskra)

hove učiteljice Dorine Kante, ki je profesorica glasbe na slovenski Glasbeni šoli, so se udeležili mladinskega harmonikaškega tekmovanja v Recanati, pri katerem je sodelovalo 600 mladih harmonikašev iz vse Italije. Posamezniki so tekmovali v štirih kategorijah, ki so jih ločevali po starostni dobi, ansambel harmonikašev začetnikov pa je tekmoval v posebni skupini.

Slovenski dečki in deklice iz majhne slovenske vasi so stotinam svojih sovrstnikov iz raznih krajev Apeninskega polotoka pokazali, kaj se da doseči z vstrajnim učenjem.

Iz Recanati so prinesli s seboj v Gorico kar dve PRVI mesti, dve DRUGI in štiri častna TRETJA mesta. Zares uspeh za mlade nastopajoče, za njih vaditelje in seveda za slovensko vas v zamejstvu in za slovensko glasbeno šolo.

IZVAJANJE OSIMSKIH SPORAZUMOV

— 8. julija je obiskala deželno vodstvo italijanske socialistične stranke delegacija Socialistične zveze delovnih ljudi Slovenije, ki jo je vodil predsednik Mitja Ribičič. V ospredju razgovora, ki so potekali na Opčinah in v Gorici, so bila številna vprašanja v zvezi z izvajanjem osimskega sporazuma, še zlasti, kar zadeva gospodarski del sporazuma in manjšinsko zaščito.

Zavzetost za ta vprašanja je že v pozdravnem nagovoru naglasil tajnik socialistične stranke Renzulli, češ, da je prav osimski sporazum odraz novega vzdušja politike, ki se je pričela v Helsinkih in se nadaljuje v Beogradu. Dodal je, da je treba doseči vse zastavljene cilje, tako kar zadeva prosto industrijsko cono na Krasu kot tudi zaščito manjšin, ki morajo postati most med obema državama.

Mitja Ribičič je ob koncu pogovorov izjavil, da je obisk pri socialistični stranki nadvse pomemben zaradi dobrih odnosov med obema organizacijama, saj se je socialistična stranka Italije vedno zavzemala za očitnejše dvostranske odnose med Italijo in Jugoslavijo, za ratifikacijo osimskega sporazuma in tudi za to, da se konstruktivno reši manjšinsko vprašanje, tako italijanske manjšine v Jugoslaviji kot tudi slovenske manjine v Italiji.

OD SEDAJ NAPREJ SMO SKUPAJ Z VAMI TUDI V AVSTRALIJI.

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

(ZDRUŽENA JUGOSLOVANSKA IZVOZNA IN KREDITNA BANKA)

S poslovno mrežo širom Jugoslavije in s predstavništvi v inozemstvu. Svoje predstaništvo je odprla tudi v Sydneyu. Za vse nasvete o finančnih vprašanjih v Avstraliji in Jugoslaviji se obrnite na nas.

Vaše denarne pošiljke v domovino bodo najboljše in najhitrejše realizirane preko naše banke. Kadar pošiljate denar v vaši banki, zahtevajte da se bo vaš ček glesil na:

Mi smo najstarejša jugoslovanska banka v mednarodnem finančnem poslovanju, naša tradicionalna poslovnost je garancija vašega uspeha.

Ako nam pišete naš naslov je:

Yugoslav Export & Credit Bank group
P.O. Box 88 Queen Victoria Buildings,
Sydney 2000 NSW

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

Če nas želite obiskati v Sydneyu, naš naslov je:

31 Market St., St. Martin's Tower v petem nadstropju Sydney

Telefoni: 29 5210, 29 1050

NAŠA POSLOVNA MREŽA V JUGOSLAVIJI:

Beograd, Bar, Čačak, Bitolja, Koper, Kragujevac, Kruševac, Pančevo, Tuzla, Leskovac, Svetozarevo, Bor Zaečar, Negotin, Kladovo, Majdanpek, Boljevac, Knježevac, Subotica, Kaniža, Bajmak, Cantavir, Hargoš in drugi. Naše poslovalnice v vašem starem kraju so vaš finansijski servis.

ZDOMSKA KNJIŽEVNOST V AVSTRALIJI

(Tine Debeljak)

Pred drugo svetovno vojno skoraj ni bilo Slovencev v Avstraliji, ki je nam bila znana večinoma po starih Mohorskih opisih kakega Vrhovca ali pozneje Miklavčiča. Tudi po vojni se Slovenci tja niso vseljevali skupinsko in pod vodstvom kakšnih begunskih organizacij, temveč so se pojavljali v Avstraliji kot posamezniki, tako da se jih je nabralo kar precej in to vseh vrst: idoloških in ekonomskih, predvsem s Primorskega... Koliko jih je sedaj, ne vem.

Kmalu se je čutila potreba, poslata tja slovenskega duhovnika, da duhovno oskrbuje prihajajoče Slovence. Tako je frančiškanska provincija poslala tja prva dva frančiškana p. Klavdija Okorna in p. Bena Korbiča. Po par letih sta se vrnila v Ameriko in prišli so drugi: dr. Pivko, p. Bernard Ambrožič... Avstralija ne dovoljuje ustanavljanja narodnih župnij, zato so slovenski duhovniki samo pomagali obstoječim župnijam, sicer pa stanovali v frančiškanskih samostanih. V zadnjem času Avstralija posnema kanadski etnični pluralizem in podpira etnične skupine.

V zadnjih letih rastejo slovenski Domovi. Imamo jih v Sydneyu, v Melbournu in drugod, v povezavi s slovenskimi šolami in pevskimi zbori... ter odrskimi dvoranami.

Prosvetno kulturno delovanje v teh društvi je živahno in mnogovrstno. Prav tako mnogovrstno pa je tudi slovensko avstralsko časopisje.

Glavni časopis v Avstraliji so slej ko prej Misli, ki jih izdajajo slovenski frančiškani, prišli iz ZDA. Misli sta 1952 ustanovila p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič (najprej kot razmnoženino); ko pa je uredništvo prevzel p. Bernard Ambrožič, so se razmahnile in postale glavni družinski list avstralskih Slovencev. Njegova markantna osebnost je vtisnila že prej v ZDA, sedaj pa v Avstraliji, vsemu tamkajšnjemu slovenskemu delu svojstven pečat. Načelni članki, bogoslovni, polemika, leposlovje (Spomini), dnevni komentarji: vse je zajelo njegovo "tipkanje." Poseben poudarek zasluži njegova ljubezen do slovenske emigracijske knjige, in njegova povezanost z vsemi slovenskimi skupinami v svetu. Zdaj ureja Misli pisatelj p. Bazilij Valentin. — Vestnik Slovenskega društva (VSD) v Melbournu izhaja tudi že 20 let (1956). Izdaja ga močno Slovensko društvo ter je zato njegova smer odvisna od vsakokratnega odbora. Začel je izhajati kot glasilo SDM, potem je bil jugoslovanski list, pozneje glasilo Zveze slovenskih društev v Avstraliji, zdaj pa spet kot glasilo SDM. Je liberalno usmerjen ter vodi nekakšno sredinsko pot (urednik Marjan Peršič).

Podobno je bila Slovenska kronika glasilo slovenskega društva Sydney in ga je urejeval J. Čuješ, pa je pred leti prenehal (1968). Zdaj pa J. Čuješ urejuje list Triglav, ki je nastal po sporu z društvom Sydney, in je glasilo društva Triglav. Ima pa težnjo biti neke vrste glasilo vseh Slovencev v Avstraliji. Po smeri se približuje socialistični stranki, je pa v dobrem razmerju z režimom v domovini. Z njegovo pomočjo hoče tekmovali z Mislimi. — Tudi druga društva imajo svoja glasila. Tako je npr. društvo v Canberri izdajalo

Pavliho (ur. F. Breznik). Po prenehanju I. 1968 se je pojavil z novim imenom Triglav. Eden prvih političnih listov je bil Žar, obikovno zelo lep ist, ki je predstavljal odločno domobransko protikomunistično smer (ur. L. Urbančič). Po prenehanju ga je nasledil I. 1957 Slovenski obzornik v Avstraliji, s podnaslovom Revija svobodnih Slovencev. Izdaja ga Agencija za Svobodno Slovenijo in mu je urednik L. Urbančič, nekdanji propagandist slovenskega domobranstva. Lepo urejena in polna polemike. Podpira NO za Slovenijo.

Verska župnija sv. Rafaela v Merlylandu in Sydneyu izdaja svoj list Rafael.

Posebne vrste list pa je izdajal (ciklostilno) in pisal v l. 1967-68 istrski pesnik Bert Pribac, ki je kakih deset let preje emigriral iz Jugoslavije v Avstralijo. Je navdušen pripadnik evangeljske Cerkve ter zagovarja stališče kristadelfijske ločine. List

se je imenoval Resnica, s podnaslovom vestnik." Pribac je istočasno izdajal tudi Slovensko vest, kot jo on sam označuje za "književni magazin za kulturo in družbeno vprašanja." Sodeloval je pri njej (izšlo je pet števk) pisatelj Lev Detela z literarno kritičnimi članki. Bila je to polemična, avantgardistična revija "novega povojnega rodu," vrstnika uporni ljubljanski poperspektivni pluralistični generaciji. Ni se spuščala v politično polemiko, pač pa v konfesionalno, kritikujoč s protestantskega zornega kota delovanje Cerkve in klera. Kot mesto izhajanja navaja: Canberra-Dunaj, ter je list tako povezoval z osebami urednikov Avstralijo s Centralno Evropo.

Poleg teh listov, ki deloma še izhajajo, izdaja več društev v notranjščini svoja glasila, okrožnice itd. Avstralsko kulturno in družabno življenje se namreč izživlja bolj v klubih kot v društvenih domovih, ki raste šele zadnja leta (Adelaida, Sydney, Brisbane, Canberra, itd.).

L e p o s l o v j e. — Avstralija nima knjižne tradicije, da bi mogla navezati na delavnost prednikov. Za predhodnika velja zdaj tržaška pisateljica Neva Rudolf s svojim dvema knjigama: s poezijo Južni križ in prozo Čisto malo jubezni. V njih so deloma avstralski motivi (v pesmi), dočim prozna knjiga predstavlja izključno "avstralske črtice." Tiskana je bila v Buenos Airesu (založba SKA, 1958). Ne samo, da so črtice literarno močne, svojevrstne, da, izredno delo slovenske ženske pisateljice z avstralsko-kraškimi razpolo-

ženjem in globokim psihološkim prenikanjem v žensko dušo, so tudi skorajda pesmi v prozi. Vsekakor pa prvo leposlovno delo, ki je poglavo na avstralskih tleh.

Prva slovenska knjiga, tiskana v Avstraliji, pa je pesniška zbirka Berta Pribca (Humbert Pribac) Bronasti tolkač (Melbourne 1962, tiskarna Simona špacapana), s pripombo: "Izdal in založil Slovenski klub v Melbournu kot prvo slovensko knjigo v Avstraliji." Lepo tiskana in močno vezana, kakor pristojni knjigi s tako zgodovinsko pomembnostjo. Je tudi literarno pomembna. Značilnost tega istrskega pesnika je njegov notranji duhovni nemir, religiozni nemir, s katerim trka na metafizični svet kot s "bronastim tolkačem". To je smisel te pesniške zbirke v modernem pesniškem slogu in filozofskem iskanju smisla bivanja v tem kaotičnem svetu duha. Ni v pesmih avstralskega okolja, niti razpoloženja, komaj nekaj spominov na

Kras, kajti njih svet je iskanje iz kaosa časa k Bogu. Evangeljsko protestantska in protihierarhična miselnost, toda v bistvu krščanska. Iz teh pesmi se razume tudi Pribčeva publicistična usmerjenost."

Magazin Slovenska vest je prinašal literarne eseje in prozo Leva Detela, doneske Milene Merlakove, kakor tudi Pribčeve pesmi in prevode moderne angleške lirike. Iz tega sodelovanja dveh "avantgardistov" — emigrantov iz šestdesetih let — je pozneje vznikla posebna knjižna založba: Pesniška uresničevanja "majhne zbirke izvirne slovenske poezije."

Dozdaj sta v tej "privatni tiskarni" H. Pribca v Canberri izšla 1. 1973 dva zvezka poezije. Bert Pribac: V kljuno golobice in Lev Detela: Legende o vrhovodcih in mesečnikih. Sta to dva originalno tiskana na različno barvnem papirju in za originalnimi ilustracijami Zdenka in Berta Pribca, majhna zvežiča po 20 oz. 25 pesmi. Pribčeva poezija ima podnaslov: Pesmi izseljenca in potepuha. Je še vedno izraz metafizičnega filozofskega gledanja na svet in njega kaos, toda dobiva že vse bolj realistične prijeme, tudi že rodni kraški istrski motiv z ostrimi obrisi in lastnim vonjem, potopljen celo v domotožje. Ne ogiba se vulgarnih izrazov, tudi ne političnih poant (npr. Moskva na Nilu; primetra faraona s Stalinom). Hoče namenoma v realizem življenja. Pa vendar ga končna poanta poveže s kozmosom in etično-socialnim svetom. Dobro poezijo moti včasih neslovenska sintaksa.

Zbirka Leva Detela Legende o vrhovodcih in mesečnikih, je zbirka fantastike, grozotnosti in sanjskih prividov, včasih s smislom, včasih brez njega, toda vedno potopljenim v čarobni misterij dogajanja, zmes krvniškega nesmiselnega življenjskega cirkusa in neprijemljivega somnambulizma pesnika. Vsekakor: zopet Detelov svet, iz katerega je poglavo tokrat nekaj močnih pesmi.

Drugih literarnih plodov nam Avstralija doslej ni dala. Toda že to, kar smo dobili z Nevo Rudolfovo in Pribcem (Detela biva na Dunaju), je več, kot bi pričakovali od mladega slovenskega naseljevanja v tej oddaljeni pokrajini. Tu in tam, listajoč po tamkajšnjih časopisih, ki mi pridejo samo od časa v roke, naletim na kakšno ime, ki bi utegnilo uzbuditi up na literarno ustvarjanje. (Pavla Gruden, Ivan Žigon, Karel Kodrič, Kobal Jože itd.).

Kakor vemo pripravlja H. Pribac tudi prevode slovenskih modernih pesnikov, tudi zdomcev, v angleščino. Gotovo bo to velik uspeh avstralskega književnika.

Kaj pa pripovedništvo?

Vestnik zveze slovenskih društev v Avstraliji je oktobra 1975 prinesel poročilo, da je Ivan Kobal poslal neki prozni rokopis na Literary Board in tam dobil — tisoč dolarjev nagrade "za korajžo, da bi s pisanjem nadaljeval in delo tudi končal." Toda ta rokopis je pisan — v angleščini. Opisuje vsakdanje življenje evropskih emigrantov v Snowy Mountains, seveda tudi slovenskih, med katerimi je bil sam. Tekst bo obširen. Če bo knjiga izšla, bo to prva knjiga Slovencev na avstralskem angleškem književnem trgu. No Kot vidimo, se slovenski živelj v Avstraliji krepi in se uveljavlja v splošni kulturni delavnosti zdomstva, pa tudi že v avstralskem svetu.

To priča tudi politični uspeh slovenskih imigrantov, kajti pri zadnjih volitvah v parlament je bil na listi avstralske liberalne stranke izvoljen tudi Slovenec Miško Lajovic za senatorja. To je visok položaj za slovenskega zdomca, enak samo uspehu sevenoarmerijskega senatorja Franka Lauscheta, le s to razliko, da je Lausche rojen v ZDA, Lajovic pa v — Ljubljani, ter je prišel v Avstralijo po drugi svetovni vojni.

V slovenski skupnosti vseh kontinentov pa je imel velik k odmev govor avstralskega člana NO za Slovenijo, Vladimira Menarta, ki ga je govoril lani na Slovenskem dnevu v Sydneyu in v katerem je poudaril — potrebo po "narodno-politični slovenski zavesti, ki naj iz mlačne, razbite, demoralizirane črede Slovencev zgradi vročo, enotno in samozavestno slovensko skupnost."

Avstralija tako postaja plodna sovrstnica tudi kulturne rasti vsega zdomstva.

Pripomba: Priobčeno je del razprave, ki jo je napisal Tine Debeljak, znani slovenski kulturni delavec v emigraciji pod naslovom: "TRIDESET LET ZDOMSKE EMIGRACIJSKE KNJIŽEVNOSTI 1945 — 1975." Del, ki se nanaša na Avstralijo smo dobesedno ponatisnili, tako da ima vsakdo priliko, da ugotovi ve g. Debeljaka dopolni oziroma popravi. Z ozirom na to da živi g. Debeljak v Argentini moramo pibiti da so njegovi podatki obsežni četudi ne popolni. Vsekakor so zanimiv doprinos k delovanju slovenskih izseljencev v Avstraliji. (Urednik)

KADAR MISLIŠ, DA SI MOČAN

Ko si bogat, brezobziren in krut
in misliš, da si močan,
da nihče nič ti ne more.

A ko iznenada začutiš vojskovanje
nevidnega vruga,
nekje v globini telesa.

Takrat spoznaš, kako si majhen
brez moči in obrambe.

Obliva te znoj, ko te plamen oblizuje,
v sredini razpadajočega tkiva,

Kaj naj bi storil?
Bi tulil in zavijal kot zver podivjana
med skalovjem ponoči? Saj to ne bi bilo v olajšavo.

Bi ždel nepremično in gledal brezbarvno v zid in brez misli?
Bil bi podoben živali v gozdu,
ranjeni v zadoščenje krutega lovca.

Ciril Setnicar

ČESTITKE!

Ponosni smo na učence Triglavске dopolnilne šole, kateri so bili svečano sprejeti v članstvo Triglavskega mladinskega centra.

PRVA "TEKMA"
BELOKRANJSKIH VIN

Bela krajina, dežela sonca in grozdja, je te dni slavila svoj prvi praznik vina — 1. razstavo belokranjskih vin v Semiču.

Ob bogatem kulturnem sporedu so na slovesnosti razglasili rezultate strokovnega ocenjevanja belokranjskih vin in podelili diplome. Med 209 vzorci, ki so prispeli na razstavo, je bilo najbolje ocenjeno (16,86 točke) rdeče vino Martina Pluta iz Drašičev pri Metliki. Med belimi vini je prejel najvišje število točk (15,5) Ruda Suhorepec iz Otovca, med drugimi pa domačin Alojz

Bezeg (14,67 točk). Zunaj konkurence je za Belo krajino z netopičnim vinom dobil 16,17 točke Otmar Šturm iz Metlike.

Sestavni del prireditve sta bila nastop semiške folklorne skupine, ki se je predstavila s "Semiško ohcetjo" in razstava belokranjske vezene ter gobelinov, izdelkov Črnomaljke Slavice Ritonje. Na osrednji prireditvi, na "Večeru pesmi in folklore" sta nastopila Koroški akademski oktet in metliška folklorna skupina.

Med vso prireditvijo je bil odprt semiški muzej, v gasilskem domu je bila razstava vinogradskih strojev.

AVSTRALSKO RASTLINJE

Nekateri cvetovi so široki kakor dlan,
drugi, pisani — viseči z vej — kakor majhne trobente,
nekatera cvetišča vihrajo kakor zastave —
visoka za dva moža.

Spet drugi cvetovi so drobni, rdeči, modri — sijočih barv,
ko pri nas na planinah.
(Poskusil sem si ohraniti take cvetove,
pa so hitro veneli — ostali samo še v spominih
očaranj in razočaranj.)

Visoka drevesa so tu, široka, s šumečim zelenjem,
ampak tujih oblik, zvita, grčava, sama svoja —
Bolj proti ravniku okrogla stebila — drevesa
s širokimi listi, kakor bi lošč bil na njih —
in veliki grmi aralij z narezanimi listi,
fantastično bujni —
razkošni "plevel".

Tem rastlinam ne prideš blizu, zraslim na tujem
ne moreš jim reči ti — še zeleni vrinki
iz Evrope, Kanade — breze, vrbe žalujke, bori,
sem prineseni, se zdijo kakor sramežljivi
v neznanski naravi, lepi, pradavni, tuji.
In ljude? Ali posebej ni vredno prisluhniti
neznanski, prastari, prečudni, divjinski naravi,
iskati odgovorov — tudi ob tistih vrhovih,
temnih jezercih in prepadih in soteskah,
ki so znotraj — v vsakem človeku?

(Branko Rudolf)

ODMEVI ČASU

Nam dobro znani slovenski književnik, vzgojitelj in kulturni delavec g. BRANKO RUDOLF, po katerem ima naša triglavska knjižnica svoje ime, je proti koncu lanskega leta izdal knjižno zbirko svojih najnovejših pesmi, v katero je vključil tudi pesmi, ki jih je napisal med svojim

obiskom leta 1972 v Avstraliji. Knjiga obsega 80 strani in vsebuje 42 pesmi.

Del zbirke "Avstralske pesmi" ima podnaslov: "Posvečene našim izseljencem".

Knjigo je opremil Slavko Tihec, založila pa jo je založba OBZORJA v Mariboru, kjer jo lahko tudi naročite.

PACIFIC

BY

gorenje

Naši kvalitetni izdelki so poznani v Avstraliji in se prodajajo pri znanih veletrgovinah kot Waltons, Norman Ross, David Jones, Grace Brothers in pri mnogih večjih trgovinah.

GORENJE PACIFIC PTY. LIMITED

202 HUME HIGHWAY, LANSVALE

N.S.W., 2166 AUSTRALIA

Telefon 727 6277 in 727 6880

Telex A A 26154

AMERIŠKO SPOROČILO O ODNOSIH Z JUGOSLAVIJO

— Ameriški State Department je sporočil, da se pridružuje jugoslovanski zaskrbljenosti zaradi vse pogostejših dejanj, ki so usmerjena zoper jugoslovanske diplomatske in konzularne predstavnike pa tudi zoper ameriške državlane jugoslovanske porekla. "Mi te akcije obžalujemo in delamo vse, kar je pravno dovoljeno, da jih preprečujemo," je dejal na tiskovni konferenci predstavnik State Departmenta Hodđim Carter.

V pripravljenem sporočilu za tisk je zapisano, da se po oceni State Departmenta, kljub omenjenim dejavnostim, odnosi ZDA in Jugoslavije v splošnem nadaljujejo na dobri osnovi. Na koncu sporočila je rečeno, da vsaka skupina, ki "deluje zoper integriteto Jugoslavije, deluje tudi zoper osnovne cilje ameriške politike."

Po oceni opazovalcev, skušajo ZDA s tem sporočilom ublažiti ostre reakcije v Jugoslaviji na izpustitev treh ustaških teroristov, ki so prejšnji mesec vdrlji v jugoslovansko misijo v New Yorku in pri tem hudo ranili uslužbenca Media.

"TRIGLAV" is published by
TRIGLAV CLUB LIMITED

Lot 19 A Bibby's Rd., St. Johns Park,
N.S.W., 2176.

This issue has been edited by:
J. ČUJEŠ, 44 Ryrie Rd.,
Clemton Park, N.S.W., 2206.

Printed by Mintis Pty. Ltd.
Burwood Rd., BELMORE, N.S.W.

Pomoč sezonskim delavcem

Pri socialistični zvezi Slovenije so v odboru za vprašanja delavcev zapslenih v tujini predlagali, da bi ustanovili poseben konzorcij, ki bi dajal ustrezno pravno in drugo pomoč rojakom zaposlenim na tujem. Mišljena je bila predvsem pomoč pri odobravanju različnih dovoljenj, kot so gradbena, obrtna in nekatera druga ter odgovori na vprašanja v zvezi s carinskimi predpisi. Konzorcij naj bi pomagal delavcem pri vseh tistih zadevah, ki terjajo daljši postopek in ki jih delavci med sorazmerno kratkim oddihom doma sami ne utegnejo urediti. Za ustanovitev konzorcija se že zanimajo slovenski delavci v tujini, saj bi jim lahko veliko pomagal.

POTNIŠKA AGENCIJA

GIMINI TRAVEL SERVICE

član

I.A.T.A., A.P.A.C., A.F.T.A.

65 Belmore Rd.,

RANDWICK, N.S.W.

Vam nudi izredne ugodnosti pri potovanju z ladjami ali letali. Organizira tudi skupinska potovanja.

Sales representative:

Yarie Nikolic, telefon 42 1249

NAROČILNICA

UPRAVI ČASOPISA TRIGLAV

19A BIBYS ROAD, ST. JOHNS PARK, NSW, 2176.

Prilagam cheque (money order) za \$3.50 kot letno naročnino za časopis Triglav. (6 zaporednih številjk.)

Moj naslov je
(tiskano)

Datum: Podpis:

INSTALATION SERVICE — REPAIR HOME OIL HEATING

Kar nenadoma pride zima. Da je tu opazite šele, ko vas zazebe. Mrzla hiša ni dom, je le stanovanje.

Spremenite stanovanje do prihodnje zime v topel in prijeten dom!

Za podrobnosti telefonirajte na:

Stanko Fabjan

80-5733

104 Charles Str., — PUTNEY.

YUGOSLAV

AIRLINES

Najkrajša in najenostavnejša pot domov je z J.A.T.-om.

Letala jugoslovanske letalske družbe imajo direktno zvezo med Sydneyem in Beogradom. Odlet iz Sydneya vsak četrtek ob 4.15 h popoldne in vsako nedeljo ob istem času.

Vsa pojasnila lahko dobite pri vašem potniškem agentu ali pa v pisarni.

YUGOSLAV AIRLINES

88 Pitt Street, SYDNEY, telefoni: 221-2899, 232-3399.

Za rezervacije telefonirajte na: 221-2199.

Pisarna je odprta od 9h zjutraj do 5.30 h popoldne, kakor tudi ob sobotah dopoldne med 9. in 12. uro.

Rojaki v Victoriji in Meulbourne imajo na razpolago naše urade na

500 COLLINS STREET,

MELBOURNE — Telefon: 612-2256.

